

JEG HAR HØRT MEN NÅ SER JEG

 Vær så god og sitt. Det er godt å være tilbake igjen i kveld. Takknemlig for at vi nå igjen har denne anledningen til å tjene Herren. Og etter å ha holdt på dere så lenge i går kveld, så føler jeg at det ikke ville være rimelig å holde lenge på dere i kveld igjen.

² Var nettopp bak der og hørte på en av våre brødre i Herren, som nettopp har kommet fra Indiana, uroet av en underlig drøm. Han har aldri vært i Shreveport før i sitt liv. Men han drømte her om natten at han kom til Shreveport, ikke med bilen sin. Og han kom med en . . . eller kom til et sted til en menighet hvor jeg talte. Han sa, etter at jeg hadde talt og bedt for folket, sa: “Noe kommer til å skje.” Sa, han “var tilbake neste dag.” Og han sa, han “kjente igjen bygningen, hvordan den så ut.” Sa: “Det var et—det var et kulturhus tvers over gaten, men de gikk ikke inn i huset.” Sa: “Det var på denne siden, i en steinbygning som hadde en sidefløy, og bygningen var plassert akkurat slik som denne.” Og gutten er en drømmer, jeg har sett drømmene hans og vet at de er sanne.

³ Og han sa—og han sa: “Så på den forrige kvelden,” som jeg “talte og ba for de syke.” Og jeg sa: “‘Noe er i ferd med å skje.’ Og det hørtes ut som et tordenskrall.” Og sa: “Folket begynte å rope.” Og sa: “Idet tordenen begynte å gå bort, vel,” sa, “Hadde den en røst og begynte å tale.” Sier: “Talen holdt på, og Guds Herlighet kom gjennom disse gitrene (vindue her oppe) og beveget Seg inn i form av Ildstøtten.” Han har aldri sett Den. Han har hørt at vi har snakket om Den, men han har aldri sett Den selv. Og sa: “Der var Den, kom gjennom vinduene opp på den måten, og formet det Lyset slik dere ser på bildet, rett over forsamlingen her.” Og sa: “Det buldret ut noe.” Og sa, jeg “stod, og sa: ‘Det er Jehovah Gud.’”

⁴ Og han sa “ble minnet om (da han tenkte på Den) da Moses kalte . . . førte folket ut av Egypt. Og de sa: ‘La Moses tale og ikke Gud, for at vi ikke skal dø.’”

⁵ Han sa: “Alle lå på gulvet med hendene løftet og ropte.” Sa at han “ropte også: ‘Herre Gud jeg elsker Deg! Jeg elsker Deg!’” Og hans kone ristet i ham og vekket ham.

⁶ Ser ham gå nedover midtgangen akkurat nå, broder Jackson, en tidligere metodist-predikant. Og han ble så uroet at han måtte komme ned; og sa da han gikk inn, at han “ble så forbløffet,” helt nøyaktig slik han hadde sett det i en drøm. Jeg vet ikke hva det betyr. Herren har skjult det for meg. Men noe kunne skje, siden broder Jackson drømte det, og jeg kjenner ham som en ærlig ekte—ekte mann, Guds tjener.

⁷ Og jeg—jeg kjenner til at han drømmer drømmer, har kommet til meg og Herren ga meg tydningen og det skjedde helt nøyaktig på den måten. Til og med den gangen da jeg skulle flytte til Arizona, fikk han en drøm om det.

⁸ Og han er veldig oppskaket. Han er sammen med sin kone, han tok henne med. Hun skal bli mor om ikke lenge, og den eneste måten han kunne reise på var med fly. Han hadde ikke et rødt øre å reise for og noen ga ham pengene. Og dermed ordnet det seg på en mystisk måte, derfor kunne noe skje; vi håper det. Vi vet ikke akkurat hva Herren vil tilveiebringe for oss.

⁹ Nå, vi er takknemlige til Herren for at vi lever i den tiden som vi lever i, rett før Jesu komme. Slik som jeg har sagt før, det er den største tiden i hele historien. Jeg ville heller leve akkurat nå enn noen annen tid, til . . . på jorden.

¹⁰ Jeg ser at her fremfor oss igjen i kveld er min gode venn, broder Dauch. Jeg nevnte ham i auditoriet denne formiddagen. Broder Dauch er nitti-tre år gammel i dag, hvor velsignet det er. Han vier sitt lange liv til Guds ære og pris, nitti-tre i dag. "Til lykke med dagen" til deg min broder! Og jeg vet at ute ned gjennom landet der de lytter på i kveld, ønsker de også broder Bill Dauch "Til lykke med dagen". Han er en veldig nær venn av Oral Roberts, mange, har hjulpet så mange på Evangeliets vei og alt mulig. Han er en veldig god venn av oss.

¹¹ Glad for å se broder Mann her, en annen metodist-predikant som er frelst og døpt i Den Hellige Ånd, og i Jesu Kristi Navn, som sitter her. Han er også en av våre medbrødre fra Indiana. Og jeg hører at broder Hickerson sitter her ved siden av ham, en av diakonene våre fra Jeffersonville, Indiana (de hører på derfra i kveld). Og jeg hører at broder Wheeler, en av de andre diakonene er her et sted. Og jeg—jeg har ikke lokalisert ham helt ennå, noen peker bortover så jeg vil få øye på ham etter en stund; sitter der, langt over til høyre, ja.

Broder Banks Wood, hvis du hører på i kveld, så var broren din her i går kveld. Jeg så ham da jeg gikk ut broder Lyle. Jehovas vitne; hele gruppen ble omvendt. Lyle ble brakt inn på grunn av en visjon fra Herren.

¹² Lyle satt i båten der den dagen, når det dagen før ble fortalt ham at "noe skulle skje som hadde med en gjenoppstandelse av liv." Han var et virkelig Jehovas vitne også! Men den morgenen satt han der og fisket og han fanget . . . Vel, han hadde en diger stor (Kentucky-måten, vet dere) . . . en stor krok og en bitte liten fisk svelget den. Og han bare trakk gjellene, innvollene og alt ut, kastet den ned på vannet (bitte liten solabbor) og han sa: "Vel lille kamerat, du har gjort ditt siste sprell." Den lille . . . ble liggende på bortover vannet og døde, vinden blåste den bort til noen vannliljer.

¹³ Og dagen før da jeg satt der, sa jeg: “Den Hellige Ånd forteller meg at ‘det vil skje at en liten skapning vil bli brakt til liv.’ Kanskje det vil være en—en kattunge, når jeg kommer hjem igjen, for rett. . .”

¹⁴ Da vi prøvde å grave etter noe fiskeagn, broder Wood og jeg, som hører på i kveld, den lille jenta mi som er en ung dame som sitter her, er forlovet med denne hengslete soldaten. Da de . . . Hun kom opp, sa hun: “Pappa . . .” Hun og den andre lille jenta sa: “Vi. . .” Nå, alle kan ha det kjæledyret de ønsker, men jeg liker virkelige ikke katter, så hun. . . eller ingen Branham. Så vi. . . hun sa: “Åh, vi fant en stakkars liten katt her ute pappa. Den har—den—den har spist noe og den er. . . noen har forgiftet den, den er helt hovnet opp.” Sa: “Pappa, den kommer til å dø snart, kan vi hente en liten eske og beholde den noen dager?”

¹⁵ Jeg sa: “La meg få se katten.” Vel, de gikk og fikk tak i katten. Jeg så hva som kom til å skje, så jeg ga henne en eske. Og neste morgen var det rundt syv eller åtte kattunger der, vet dere. Og dermed plukket den lille sønnen min, Joe, opp en av dem, og klemte den og slapp den ned på bakken; og bare—bare. . . den lille krabaten lå der og vred seg hit og dit, tok livet av den.

¹⁶ Og jeg sa til broder Lyle, broren hans, jeg sa: “Du vet, kanskje det er den lille kattungen som skal vekkes til live, slik vi har sett Herren gjøre ting.”

¹⁷ Broder Lyle, helt ny på veien. Den Hellige Ånd hadde nettopp fortalt ham at han var gift og hva han hadde gjort og det onde han hadde gjort, tingene han hadde gjort. Vel, han trodde det var broder Banks som hadde fortalt meg de tingene. Men da Den virkelig avslørte ham og fortalte ham hva han hadde gjort kvelden før, så ble det—ble det for mye for ham. Han kunne ikke forstå det.

¹⁸ Så, neste morgen. . . Siden vi hadde fisket hele natten med små fisk, fanget vi noen til agn. Men han bare kastet den lille fisken i vannet, sprellet, snurret rundt. Rundt en halv time senere satt vi der og jeg ble. . . jeg sa: “Broder Lyle, du lar fisken svelge slik at kroken går helt ned i magen på den. Skjønner?” Jeg sa: “Ta fluefiske—snøret her, gjør et kast ut med agnet på den måten; så med én gang den rører den,” sa jeg, “så bare hold den fast og dra den inn.” Jeg sa: “Den. . . ikke trekk den ut på den måten, ikke la den svelge den, du fanger fisken.”

¹⁹ Han sa: “Vel. . .” Han hadde et stort, langt snøre hengende ute, sa: “Det er slik vi gjør det,” på den måten.

²⁰ Så, omtrent på det tidspunktet hørte jeg Noe som kom ned fra toppen av fjellet der oppe, en virvelvind som virvlet rundt og rundt. Her kom Den ned på den måten og Guds Ånd kom over båten, sa: “Reis deg opp på din føtter.” Sa: “Tal til den døde fisken. Si: ‘Jeg gir deg livet ditt tilbake.’”

21 Og den lille fisken hadde ligget der i en halv time med innvollene i munnen og gjellene. Jeg sa: "Lille fisk, Jesus Kristus gir deg livet ditt tilbake. Lev i Jesu Kristi Navn." Snurret seg rundt på ryggen og ned i vannet forsvant den så fort den bare kunne.

22 Broder Lyle, er du her et sted? Jeg—jeg så deg i går kveld. Enten han er på innsiden, utsiden, eller hvor han er hen, løft opp din hånd hvis jeg kan se deg. [Noen i forsamlingen sier: "Balkongen."—Red.] Hva sa du? På bal- . . . Åh, ja, langt oppe på balkongen, gjennom vinduene bak der. Det er mannen, et Jehovas vitne.

23 Han sa: "Broder Branham!" Han ble helt begeistret, han sa: "Åh, det er—det er godt å være her. Er det ikke?" Han sa: "Hm-hm, du—du . . . Åh, tror du det siktet til meg, at—at—at, at jeg kalte den lille fisken, sa: 'Du har gjort ditt siste sprell?'" Sa: "At—at—at det betydde noe for meg?"

24 Jeg sa: "Nei, nei, bare en stadfestelse." Han var helt opprørt på grunn av det.

25 Vel, vi reiser rundt og en ser de tingene skje og vet . . . Nå bare tenk, hva skulle det vise? Jeg hadde mangt et spastisk barn på bønnelisten min, som jeg ba over, men da visjonen kom så var det for en liten fisk, omtrent så lang, omtrent to tommer lang eller tre. Så ut som kroken var like stor som fisken. Men hva det var, var for å vise dere at Gud ser på de små tingene også. Skjønner?

26 En dag da spedalske lå over hele landet, brukte Han Sin kraft og forbannet et tre. Det begynte å visne, når det var folk som lå overalt som trengte den helbredelseskraften. Men, ser dere, Han ønsket å vise at Han er Gud over alle ting, enten det er smått, enten det er stort, hva enn det er. Han er fremdeles Gud over alle ting, hele skapningen. Så vi elsker Ham fordi . . . Det—det lar oss forstå, at hvis Han er interessert i å tale livets Ord inn i en ubetydelig fisk som lå der død på vannet i en halv time, så kan Han uten tvil tale Liv inn i Sine barn en dag. Uansett om kroppen din ikke er mer enn en skje med støv, så vil Han tale og vi vil svare Ham en dag. Han er Gud Som er interessert i alle ting, alt vi gjør, alt vi sier, alle ting. Han er interessert.

Nå, la oss bøye våre hoder, overalt.

27 Jeg lurer på nå før vi ber, om det er noen i kveld som er interessert i Ham, men ennå har du ikke reservasjonen for det andre Landet der vi skal møte Ham. Du vet, du kan ikke komme inn uten reservasjoner. Og du har ikke gjort dem ennå, men du ønsker å bli husket i bønn nå, om at alt vil bli gjort rett mellom deg og Gud i kveld, vil du bare løfte opp din hånd; vil du si: "Husk på meg, Herre"? Du er . . . bare la Ham se din hånd. Gud gi det.

28 Himmelske Far, idet vi i kveld står mellom de levende og de døde; og disse tingene som skjer i disse dager, mystiske,

så visst er de mystiske; men Gud, Du vet om de er sanne eller ikke, Du er himmelens og jordens høytidelige Dommer. Og vi sier dette Herre, kun for å oppmuntre folket (noen av tingene som Du har vist oss), slik at de kan bli oppmuntret til å elske Deg og tro på Deg, tjene Deg og å vite at uansett hvor liten gjerningen er, god eller dårlig, så ser Du det. Jeg ber kjære Gud, om at Du må velsigne hver eneste av de hendene i kveld, og sjelen og ånden som motiverte den hånden til å løfte seg. Og jeg ber Gud, om at dette må bli kvelden da de vil gjøre reservasjoner for det Landet bortenfor elven. Gi det.

²⁹ Helbred de syke og de plagede Herre, både her og utover hele landet der sendingen kommer inn via telefonene. Velsign de der ute som er ufrelste, hele veien fra California til New York, fra Canada til Mexico. Gi det Herre, at hver eneste person under lyden av vår røst i kveld, må bli frelst fra sine synder og helbredet for sin sykdom, på grunn av Ditt Guddommelige Nærvær.

³⁰ Og denne broderen vår Jackson, som har fløyet alle disse tusen miles ned hit for å være her fordi noe underlig rørte ved hans hjerte; "Og de skal drømme drømmer og se visjoner." Kjære Gud, Du har holdt det skjult for meg hva dette betyr; jeg vet det ikke. Men dersom Du skal besøke oss Herre, så forbered våre hjerter nå for det besøket. Slik at vi kan være under forventning uten å vite hva Du vil gjøre, og uten å vite om Du har lovet å besøke oss ifølge denne drømmen; det vet vi ikke. Men vi siterer bare de tingene som vi forstår, at Du lovet å besøke Ditt folk og vi ber om at Du må gjøre Deg Selv virkelig for oss her. I Jesu Kristi Navn ber vi om det. Amen.

³¹ Nå i kveld, etter å ha holdt så lenge på dere i går kveld og denne formiddagen, og jeg begynner nesten å bli litt hes. Jeg har en liten tupé jeg har, jeg bruker den over det hårløse stedet mitt *her* når jeg forkynner. Men jeg glemte den denne gangen og denne luften som strømmer gjennom disse vinduene begynner å gjøre meg litt hes. Jeg pleide å . . . jeg måtte avslutte møter, men etter at jeg fikk den, så plager det meg ikke lenger, jeg bare fortsetter. Og jeg glemte den og det er . . . jeg har . . . kan nesten føle det, så jeg er takknemlig for bønnene deres. Og nå, det er to møter hver dag, slik at de er . . . blir litt . . . Dere vet, når du har gått et stykke, det . . . så kan du merke det.

³² Så nå til dere i California og ute i Arizona, vi sender alle sammen hilsninger over nasjonen. Broder Leo og gruppen som venter på Herren oppe i Prescott, invitert nå, og alle dere rundt Phoenix, en uke fra i kveld, vil vi være over i Yuma på banketten. De har solgt ut alle billettene sine der borte og har fått tak i et større auditorium, og de får ikke plass til folket. Så kom tidlig alle sammen for—for å komme inn. Deretter reiser vi videre til Los Angeles derfra neste mandag . . . neste søndag, søndag kveld. Og derfor ser vi frem til å treffe dere alle sammen der borte. Guds rike velsignelser hvile over dere alle.

³³ Til dere i New York og dere som er omkring i Ohio og forskjellige steder, snart ønsker jeg å tale Budskapet om *Slangens bane* (dyret i begynnelsen og dyret i enden), i tabernaklet. Billy vil sende dere en beskjed om det når vi kommer til å tale om det, for jeg gjør det i tabernaklet fordi det vil, minst, bli fire timer eller mer langt.

³⁴ Så nå . . . så jeg vil at dere her, her og hvor enn dere er nå, til å slå opp i Jobs Bok. Veldig underlig Bok å tale fra, men jeg ønsker bare å bruke noen få notater her nå.

³⁵ Og deretter i morgen formiddag her på tabernaklet vil det bli søndagsskole-møter på . . . Vi starter her på hvilket tidspunkt? [En mann sier: "Halv ti."—Red.] Halv ti. Og deretter har jeg privilegiet av å tale her igjen i morgen. Og om Herren vil, ønsket jeg å tale over emnet . . . om Han vil, nå, som jeg studerte denne ettermiddagen, for å vise dere at, "Det kun er ett sted hvor Gud vil møte tilbederen." Hm-hmh, kun . . . Og—og kan fortelle dere hvor det stedet er og hva Navnet på det stedet er, der Gud vil møte tilbederen.

³⁶ Og videre i morgen kveld, kommer jeg til å be om en tjeneste, det er om et helbredelsesmøte. Og jeg—jeg ønsker et gammeldags helbredelsesmøte. Og om Herren vil ønsker jeg å tale over et emne som uroet meg i dag . . . Da broder Moore og jeg snakket ut sammen, mine kjære brødre, samtalte vi om Skriftsteder. Og hvor herlig det var å være sammen med brødrene, slik som i gamledager. Og han sa: "Du vet, broder Branham, av all forkynnelsen du noen gang har gitt oss her i Shreveport, så var *Lammet og Duen* én av de mest enestående budskapene du noen gang har gitt oss her i Shreveport." Sa: "Jeg antar at når Budskapet ditt i dag er så besværlig for deg, kommer du aldri til et slikt som det."

³⁷ "Når jeg går glipp av Det, går jeg glipp av Budskapet mitt." Kjærlighet er mitt . . .

Kjære døende Lam, Ditt dyrebare Blod
Skal aldri miste sin kraft,
Før hele Guds frikjøpte menighet
Er frelst, for aldri å synde mer.

Helt siden jeg ved tro så den strømmen
Som Dine blødende sår tilveiebringer,
Så har gjenlødende kjærlighet vært mitt tema,
Og skal være det inntil jeg dør.

³⁸ I morgen kveld om det er Herrens vilje, ønsker jeg å tale over emnet: *På en snøhvitt dues vinger*. I morgen kveld, "Herren kommer ned på en Dues vinger," det vil si, om Herren vil og stemmen min ikke blir for dårlig. Nå . . . så, be for oss.

³⁹ Og deretter vil jeg ha et gammeldags bønnemøte slik vi hadde i begynnelsen, ingen skjelning, kun rett og slett gi et

kort til alle som ønsker å bli bedt for. Nå, du må ha et kort, så vær her tidlig slik at Billy kan gi deg et kort og holde køen på plass. Hvis man ikke gjør det, bare fortsetter folk å strømme til og strømme til og strømme til og det blir ingen ende på køen. Alle kan få et kort. Jeg vil at broder Jack skal stå ved siden av meg ved bønnekøen, slik du pleide, og at broder Brown fører menneskene til meg istedenfor Billy Paul. Jeg—jeg—jeg—jeg vil—jeg vil ha en gammeldags bønnekø og vi vil bare be slik vi pleide for mange år siden.

⁴⁰ Jeg er glad i kveld for å ha en annen medbroder med oss, kikket nettopp rundt og igjenkjente da og så ham, for noen få minutter siden, broder Gordon Lindsay. Han er en av de gamle i tralten som var sammen med oss for lenge siden. Gjør en flott jobb med å trykke, han trykker boken min nå: *De—de Syv Menighetstider*. Vi håper å ha den klar igjen, *De Syv Segl*. Hvis han skulle lese den før han trykker den, kommer vi til å få en teologisk diskusjon. Jeg kan bare føle at det kommer. Men han vet at jeg ikke er noen teolog. Så . . . Vel, vi ser frem til i morgen kveld. Hvis du er til stede, broder Lindsay, så vær her i morgen kveld. Hvis du er det, kom innom og vær sammen med oss på plattformen for et gammeldags bønnemøte.

⁴¹ Hvor mange ønsker å se en av veteranene igjen, der vi bringer folket opp? Det er fint. Nå, ta med dere deres syke og plagede i morgen kveld, for den hensikten da.

⁴² Nå, hvis dere har Jobs Bok og det 42. verset . . . eller 42. kapitlet, og de første seks versene av det 42. kapitlet av Job; veldig underlig. Broder Ted Dudley, hvis du hører på i kveld, over i Phoenix, husker du at du og jeg snakket en gang, for omtrent en uke eller to siden og vi refererte til dette? Jeg sa til deg: "En dag vil det bli en tekst for meg." Og jeg ønsker å bruke den i kveld.

Da svarte . . .

Da svarte Job HERREN og sa:

Lytt nøye til denne lesningen nå.

Jeg erkjenner at du kan alt, og at ingen tvil kan hindres i å utføre hvilken plan det enn måtte være.

Hvem er denne som skjuler mitt råd ved mangel på kunnskap? Derfor var det jeg talte om det jeg ikke forstod, det som var for underfullt for meg, det jeg ikke hadde kunnskap om.

Men jeg ber deg, lytt, og la meg tale. Jeg skal spørre deg, og du skal lære meg.

Bare hva ryktet meldte hadde jeg hørt om deg, men nå skuer mitt øye deg.

Derfor lar jeg alt fare og angrer i støv og aske.

⁴³ Nå, jeg ønsker å ta en tekst fra det femte verset.

Bare hva ryktet meldte hadde jeg hørt om deg, men nå skuer mitt øye deg.

Må Herren velsigne Sitt Ord.

⁴⁴ Job, la oss ta for oss litt av livet hans. Job var en profet. Han var en mann som levde tilbake før Bibelen var skrevet. Det er antatt at Job er én av de eldste Bøkene i Bibelen, fordi Den ble skrevet før 1. Mosebok ble skrevet. Job, denne store krigeren og profeten, var en—en mektig mann på sin tid. Det er ingen tvil om at han hadde blitt oppdratt og hadde tjent Herren hele sitt liv. Og hadde levd et slikt edelmodig liv overfor menneskene, alle hadde respekt for ham.

⁴⁵ Men han hadde kommet til et punkt som han her kaller, å bli *fristet* av Herren. Men jeg ønsker å bruke ordet, å bli “testet” av Herren. Og sannelig, “Hver eneste sønn som kommer til Gud må først bli testet, prøvd, oppdratt.” Og så hvis testingen blir hard, og vi mener den blir for hard og ikke vil høre (gi akt), så sier Han at vi “blir et uekte barn, og ikke et Guds barn.” Fordi, det er ingenting som kan rokke et ekte, gjenfødt Guds barn bort fra sin Forelder, ser dere, han er en del av Ham. Du kunne ikke fornekte det noe mer enn du kunne fornekte deg selv. Ser dere, du har fått erfaringen, du har blitt oppdratt og testet.

⁴⁶ Og nå, siden denne mannen var en profet, hadde han tilgang til Guds nåde, men Job hadde ingen Bibel å lese i. Han... Bibelen var ikke skrevet da, men han hadde tilgang til Gud ved åpenbaring og ved visjon. Det var før Bibelen var skrevet.

⁴⁷ Nå, vi finner ut, og tar for oss litt av livet hans, da Gud velsignet ham og gjorde ham til en mektig mann. Ja, alle respekterte ham, og hans visdom hadde blitt så stor. Hans inspirasjon fra Gud hadde stadfestet at han var Guds tjener, så tydelig, at folk kom overalt fra for å høre ham. Og så begynte satan å anklage den mannen. Og det er slik han gjør med hver eneste inspirert Guds tjener, satan er alltid der for å anklage ham for alt han gjør som ikke er rett.

⁴⁸ Og nå får vi vite litt om livet og prøvelsene hans, og hans store tro. Selv Jesus, da Han kom på jorden, Han refererte til Jobs tålmodighet. Han sa: “Har dere ikke lest om Jobs tålmodighet?” Troen venter med tålmodighet på at det lovede Ordet skal bli oppfylt.

⁴⁹ Nå, vi legger merke til her at Job, etter at han hadde gått gjennom sine prøvelser, alle sine lidelser... Han hadde en nydelig familie, de ble tatt fra ham. Han hadde god helse, den ble tatt fra ham. Alt som han eide i dette livet ble tatt. Og han satt på en askehaug, med et potteskår og skrapte byllene sine. Og selv hans hustru talte imot ham, hun sa: “Hvorfor ikke forbanne Gud og dø?”

⁵⁰ Han sa: “Du taler som en tåpelig kvinne.” Han sa: “Herren ga og Herren tok bort, velsignet være Herrens Navn!”

⁵¹ Nå, satan hadde kommet opp fremfor Gud, fordi han kunne komme fremfor Gud og anklaget de kristne (eller, de troende) hele tiden. Derfor anklaget han Job for mange ting og sa at “Job, grunnen til at han tjente Gud var at alt gikk så bra for ham.” Men sa: “Hvis Du bare vil la meg få ham, i mine hender, vil jeg få ham til å forbanne Deg like opp i ansiktet.”

⁵² Jeg vil at dere skal legge merke til tilliten som Gud hadde til en troende. Skjønner? Han er. . . Med andre ord, Gud sa til Job. . . eller sa til satan, slik som dette: “Du kan ikke gjøre det! Han er en rettferdig mann som er rettferdiggjort. Han er en god mann. Han. . . det er ingen som ham på hele jorden.” Å hvilken mann; at Gud Selv kunne si til Sin fiende: “Min tjener er så fullkommen, det finnes ikke en mann på jorden som ham!” Åh! Om vi bare kunne være en slik mann! At Gud kunne skjenke oss den tilliten! Som vet at vi ikke vil vende oss bort fra Hans Ord eller Hans Vesen, på noen måte! Forbli nøyaktig, og Han kan sette Sin lit til oss.

⁵³ Nå, Job var en mann som oppfylte Guds bud til punkt og prikke, nøyaktig. Og satan visste det, men han sa: “Hvis Du bare vil la meg få ham, vil jeg få ham til å forbanne Deg like opp i ansiktet.”

⁵⁴ Så Gud sa til ham, Han sa: “Nå, han er i dine hender, men ikke ta livet hans.” Og satan strakk seg så langt han kunne på det. Han tok hver eneste venn og alt han hadde, nesten hele livet hans, men han kunne ikke ta livet hans. Men Job holdt like fast, det var ingen vei tilbake.

⁵⁵ Ser dere, når en mann eller en person én gang virkelig har kommet i kontakt med Gud, med den ekte åpenbarte troen at “Gud finnes!” Da er det ingenting, ingen tid, noe sted som noen gang kan atskille det menneske fra sin Gud. Jeg tror det var Paulus som sa: “Det er ingen strid, ingen sult, ingen farer, verken levende skapninger, eller død, eller noe som kan skille oss fra Guds kjærlighet som er i Kristus Jesus.” Du er trygt forankret i Ham fordi du var bestemt til det Livet.

⁵⁶ Men satan trodde han kunne snurre ham rundt litt og sette håndjern på ham og få ham til å gjøre det. Men, ser dere, Job med sin fullkomne åpenbaring av Gud og Hvem Gud var og hvordan Gud elsket ham, han ventet! Uansett hva omstendighetene var, ventet han på at hans tro skulle bli stadfestet, fordi han hadde et tak på Gud, en åpenbaring. Det talte jeg om i går kveld.

⁵⁷ Nå, når de syke menneskene som er i bygningen, de vanføre eller du som trenger Gud, når du kan få den slags åpenbaring om at du er “rettferdiggjort,” når du faktisk er rettferdiggjort og ber om den tingen du ber om, og tror at “Han lønner de som

helhjertet søker Ham,” så er det ingenting som noen gang kan skille deg fra den troen som er forankret i deg. Skjønner? Men, først, må det bli åpenbart for deg.

⁵⁸ Noen kom for ikke lenge siden, en gruppe med menn, noen av dem hører på i kveld og sa til meg, sa . . . Jeg sa stadig vekk til dem: “Dra ned til Kentucky, det er olje der nede.” Jeg visste det var det, jeg hadde sett det i en visjon.

⁵⁹ Vel, broder Demos og dem dro ikke på lenge. Etter en stund, til slutt, sa de . . . Etter at Texas hadde kommet inn. Og de sa: “Nå vil vi dra ned.”

⁶⁰ Jeg sa: “Dere burde ha dratt for lenge siden.” Men de gjorde det ikke.

⁶¹ Demos sa: “Jeg gjorde en stor feil der, ved å ikke gjøre det, broder Branham.”

⁶² Jeg sa: “Hvis dere hadde dratt ned der, ville dere fått alt sammen.”

⁶³ Vel, de ville ikke høre på det. Så den første . . . så før vi dro den kvelden . . . Stedet der vi hadde lunsj. Den Hellige Ånd viste meg en stor sprekke i jorden, og den var full av olje, og disse som renner over i Kentucky var bare små forekomster av olje som de pumpet fra, men denne kom fra hovedstrømmen. Og jeg sa: “Broder Demos, det er der.”

⁶⁴ Dermed dro de for å lete etter den. Sa: “Dra ned og fortell oss hvor—hvor oljekilden er.”

⁶⁵ Jeg sa: “Åh, nei! Nei! Nei!”

⁶⁶ Ser dere, vi bruker ikke Guds gave til forretninger. Nei! Nei! Han kunne fortelle meg hvor den var hen, men jeg har ikke noe bruk for den. Jeg ville ikke engang hatt nok tro til å spørre Ham. Skjønner? Hvis jeg hadde behov for det, tror jeg Han ville fortelle meg det, hvis jeg spurte Ham. Men først, ser dere, må dine motiver og hensikter være rett. Du må ha grunner for dette. Gud gir deg ikke de tingene bare fordi du ber. Og du kan ikke be i tro uten at det er et virkelig formål bak det, for å være i Guds vilje. Ser dere, hvis du ønsker å bli frisk, hvorfor ønsker du å bli frisk? Ser dere, hvis du ønsker å bli helbredet, hva er grunnen til at du ønsker å bli helbredet? Hva forteller du Gud? Hva ønsker du å gjøre med livet ditt når du blir helbredet? Ser dere, det må være . . . du må ha et motiv og formål, og de må være rett i forhold til Guds vilje. Og så når troen blir åpenbart for deg og Gud ved Sin suverene nåde legger den troen der inne, da er det over. Skjønner? Forstår dere nå?

⁶⁷ Nå, for å vise at dette Ordet var sant, da brødrene kom ned dit, fikk de . . . gikk en fyr bort og kjøpte en haug med saker, og solgte leiekontrakter, og svindlet de andre på denne måten. Jeg sa: “Ser dere, det vil ikke fungere.” Nå, bare for å bekrefte *profetien*, innen hundre yard fra der disse mennene

gravde sin brønn, oppdaget en mann den store oljekilden. Og den er der, elleve hundre fat olje på en halv dag, eller noe i den duren; fremdeles produseres det, rett i hovedstrømmen. Men bare for å gjøre profetien, Ordet som hadde blitt sagt om at det var der, det var der. Resten av dem har nesten tørket opp helt, overalt gjennom Kentucky. Små dammer, de pumper dem en liten stund, så forsvinner de. Det er bare det som har rent over fra *denne*. Skjønner?

⁶⁸ Men på grunn av at egoismen kom inn i det ble formålet feil, skrev under på en hel del om at “det ville bli på *denne* måten,” når de lovet at de ville gjøre det for Guds Rike, men ser ut som det er for dem selv. Skjønner?

⁶⁹ Og det vil ikke fungere, ikke noe egoistisk vil fungere. Dine motiver og hensikter må være nøyaktig, fullkomment riktige, da har du tro til å be. “Hvis våre hjerter ikke fordømmer oss, da har vi tillit.” Skjønner? Ser dere, vi må ha tillit. “Jeg ønsker dette til Guds heder og ære.” Da har troen en—en kanal å bevege seg inn i; hvis ikke, så får du mental, intellektuell tro og ikke ekte tro fra Gud. Den intellektuelle troen vil ikke føre deg noe sted. Vil kanskje gjøre deg emosjonell, men den vil ikke skaffe deg helbredelsen som du ser etter.

⁷⁰ Så, Job kontrollerte seg opp mot den ekte troen som Gud hadde gitt ham om at han var “rettferdig,” at han hadde gjort alt som Gud krevde at han skulle gjøre. Nå, når vi skal bli bedt for, for vår sykdom, så lurer jeg på om vi har gjort alt som Gud krever at vi skal gjøre. Har vi fulgt enhver tøddel i Skriften? Har vi gitt Ham våre hjerter og liv til tjeneste? Hva er grunnen til at du ønsker å bli helbredet? Det er grunnen til at du ikke kan få nok tro, ser du, fordi du kanskje ikke har gitt dette til Gud oppriktig fra ditt hjerte. Slik som Hiskia gjorde, ga Gud grunnen, han ønsket å sette sitt—sitt rike i orden. Og Gud sendte Sin profet tilbake og sa det til ham, og han ble helbredet. Skjønner? Men, du må få gjort de tingene rett først.

⁷¹ Deretter så snart du har kommet til dette punktet og vet at det er blitt åpenbart for deg ved Guds Ord, ved åpenbaringen, ved Ordet som Gud krever at du skal gjøre, så har du tro, ekte tro.

⁷² Nå, akkurat som Abraham da han var nittini år gammel. Jeg tror, 1. Mosebok 17. Gud viste Seg for denne gamle mannen, nå, nittini år gammel, da han nesten var hundre år gammel, som hadde ventet på det løftet alle disse årene. Han viste Seg for ham i navnet *El Shaddai*, den “Bebrystede.” Og for en oppmuntring det var, selv om løftet ikke var oppfylt da. Men, “Abraham, Jeg er den Allmektige Gud, *El Shaddai*, ‘Styrke-giveren, den Bebrystede Gud.’”

⁷³ Slik som jeg har fortalt dere før, slik som en liten baby som er urolig, og syk, og gråter, og den ligger på sin mors bryst. Og dier sin styrke tilbake fra henne, fordi den er tilfredsstilt

mens den dier, for den eneste tilgangen den har og vet om er morens bryst. Den kjenner ikke til doser med medisin. Du kan gi ham en dose med medisin, han ville skrike og gråte. Gi han en injeksjon i armen og han ville fortsette. Men den eneste muligheten til å tilfredsstille ham er morens bryst.

⁷⁴ Og Han sa: “Abraham, du er gammel, din styrke er borte, dine armer er visnet bort, din manndom er borte, men Jeg er din Mor. Bare ta tak i Mitt løfte og bli tilfredsstilt mens du venter. Hvil deg!”

⁷⁵ Nå, det er slik enhver troende, uansett hvor kraftig kreften har taket på deg, hvor lenge du har sittet i en rullestol, noen av disse tingene, bare om du kan gripe den åpenbaringen fra Gud! Bli så tilfredsstilt og vit at det kommer til å skje, fordi troen venter tålmodig på løftet. Skjønner?

⁷⁶ Job visste at han hadde rett. Når vi finner ut her i Skriftene, at det var...disse karene kom til ham; menighetsmedlemmene hans. Alt som en gang hadde vært kjært for ham, hadde vendt seg imot ham, og prøvde å anklage ham for å være en skjult synder, fordi alle disse tingene hadde skjedd med ham. Du hører ennå folk i dag si: “Hva var det jeg sa. Se på ham! Du ser hva...?” Det er ikke hele sannheten. Noen ganger er det Gud som tester Sitt folk. I dette tilfellet var det Gud som testet Job, den beste mannen som var på jorden på den tiden. Nå, Han holdt ham da, fordi Han visste at Job var en profet som hadde en visjon fra Gud, at han hadde gjort nøyaktig det Gud hadde sagt at han skulle gjøre og han... Gud var forpliktet til å holde Sitt løfte til ham.

⁷⁷ Åh! Alle kristne må være det. Når den siste kampen i vårt liv kommer og døden raller i halsen vår, må vi fortsatt holde fast og huske at Gud sa: “Jeg vil reise deg opp igjen på den siste dag.” Skjønner? Må holde fast ved det—det, vårt vitnesbyrd, vår plass i Kristus, vår posisjon, hva vi er, i vissheten om at vi har holdt ethvert Ord av Hans befaling. “Salige er de som gjør Hans befalinger slik at de kan få rett til å komme inn.” Skjønner? Og når vi vet, at uansett hva noen har sagt, har vi holdt ethvert bud som vi ser i Bibelen, som Gud har gjort oss... sagt at vi skal gjøre, med ærbødighet og kjærlighet og respekt for Skaperen Som skrev Bibelen.

⁷⁸ Vi sier: “Menn skrev Den.”

⁷⁹ “Menn fra fordums tid, drevet av Den Hellige Ånd, skrev Den.” Skjønner? Ser dere, Gud skrev Den gjennom mennesker. Slik som en profet taler Hans Ord, det er ikke profetens ord, det er Guds Ord, ser dere, gjennom profeten. Det er grunnen til at Det må skje, hvis det virkelig er Sannheten.

⁸⁰ Nå, vi ser denne store mannen. Og husk, Job hadde ingen Bibel å lese i på hans tid. Nei! Han gikk bare ved inspirasjon. Han var en profet som Herrens Ord kommer til. Han

trengte—han trengte bare å bli inspirert, fordi han kjente sin posisjon at han var Guds profet. Nå, det eneste som måtte skje var at inspirasjonen måtte treffe ham. Og da visste han at det han sa ville skje, fordi det var ved inspirasjon.

⁸¹ Det er det menigheten, hvis den er i orden (satt i orden), den bare . . . den har mekanikken klar, den trenger bare dynamikken da. I kveld, hvis vi får mekanikken klar, får våre hjerter rett, de tingene som vi kan gjøre, følge ethvert Ord, følge Ham i dåpen, følge Ham i enhver ordning som Han sa vi skulle gjøre, få hver eneste mekanikk klar og stå her; da er vi klare for at dynamikken skal antennes, og bare Gud kan gjøre det; og det er å legge ned i ditt hjerte den troen som sier: “Jeg er nå helbredet.” Da spiller det ingen rolle hva omstendighetene er, du er helbredet uansett; fordi det er tro, ved tro blir du helbredet.

⁸² Han hadde en kommunikasjonskanal til Gud, som han fikk ved inspirasjon. Han hadde en måte å flytte seg selv ut og la Gud flytte inn. Og han visste at han var rettferdiggjort. Det var en gave, det var en gave for folket; ikke for Job, men for folket. Det er det alle Guddommelige gaver er, til å tjene Guds folk med. Alle er ikke bestemt til å være en profet. Alle av dere ikke . . . er ikke bestemt til å be for de syke. Alle sammen er ikke bestemt til å være pastorer og så videre. Men det er en kanal som Gud har åpnet for dem. Og er som vi hadde denne formiddagen i undervisningen, at han . . . En mann har ikke noe med å forville seg inn i nestemanns kanal, uansett hvor inspirert, hvor mye det virker, hvor bra . . . Hvor mange var på møtet denne formiddagen? La meg se din hånd. Skjønner? Ser dere, du kan ikke det.

⁸³ Der var David, så inspirert som han kunne få blitt, hele folket ropte og priste Gud, for en grunn som virket helt Bibelsk, men han var feil person. Den inspirasjonen skulle ha kommet til Natan, ikke David. Ser dere, han rådførte seg ikke engang med Natan. Ser dere hva som skjedde? Ser dere, vi har . . . Gud sa at Han “gjør ingenting før Han åpenbarer Det for Sine tjenere profetene.”

⁸⁴ Og Job var profeten på den tiden. Nå, det eneste Gud hadde gjort for Job: Det var alltid å gi ham visdom og Sitt Ord og inspirasjon, han kunne ikke få noen inspirasjon. Men han visste all sin mekanikk (han hadde ofret brennofferet, han hadde gjort alt han visste om å gjøre var rett), men han kunne ikke få ett ord fra Gud. Men djevelen kunne ikke rokke ham! Slik er det.

⁸⁵ Nå, slik er det når du er blitt bedt for. Du trenger ikke løpe tilbake gjennom en kø, eller gå og la noen andre be for deg. Når du vet at du har gjort nøyaktig det Gud sa du skulle gjøre, ser du, da vent på at den inspirasjons-kanalen skal åpnes opp for deg, og: “Nå er jeg helbredet!” Når du griper dette, så er det hele over. Åh, du trenger ingen bønnekøer, ikke noe annet, det er over! Det er blitt åpenbart for deg! Skjønner?

⁸⁶ Akkurat som den gamle profeten ved Herren Jesu komme, vi finner ut at det var åpenbart for ham, den gamle vismannen, at “han ikke ville se døden før han så Herrens Salvede.” Og han trodde på Det, og han ventet på Det. Og folket trodde han var gal, at den gamle mannen hadde mistet forstanden. Men han trodde fremdeles på Det! Ingenting kunne rokke ham fra Det, han visste at Gud hadde åpenbart Det for ham, for Bibelen sier at: “Det var åpenbart for ham av Den Hellige Ånd.”

⁸⁷ Simon kom inn i templet i det øyeblikket, gikk bort og lovpriste Gud, og sa: “La Din tjener fare herfra i fred.” Da han plukket opp babyen: “Mine øyne har sett Din frelse.” Ser dere, han visste at han kom til å se Den. Uansett hvor mange babyer han ville treffe hver dag, visste han at Gud hadde åpenbart for ham at han skulle se Kristus før han døde. Simon trodde på det.

⁸⁸ Nå, når det er åpenbart for *deg*, at du personlig har mottatt Guds løfte; inspirasjonen, dere som er kristne, den traff deg, dere trenger ikke engang en bønnekø. Det . . . det eneste du trenger er et åpent hjerte når all mekanikken er klar og la inspirasjonen komme inn og da kan ingenting forandre ditt sinn; du har fått det. Utenom det, vil det ikke gagne noe.

⁸⁹ Nå, legg merke til at Job trengte en inspirasjons-kanal, han hadde den åpen. Han hadde en kanal til å kommunisere med Gud, ved Hans inspirasjon. Han hadde en måte å flytte seg selv ut og la Guds Ord flytte inn. Legg merke til hvordan de—hvordan de kom for å rådføre seg med ham fra østen og fra vesten, folk lette etter ham fordi de visste at det Job sa var Sannheten. De visste at den mannen fortalte Sannheten. Fordi, det han profeterte, det var det som skjedde! Og derfor kom folk fra øst og vest.

⁹⁰ Han sa at når han gikk bort til markedene, bukket de unge prinsene fra østen for ham, bare for å høre ett trøstens ord fra ham, hans store og mektige visdom, fordi de visste at mannen var ærlig. Han ønsket ikke å skryte av seg selv, han hadde ingen skjulte motiver, ingen tråder å trekke i, han var bare en ærlig profet innfor Gud. Og de hadde tillit til ham, og alle kom fra øst og vest bare for å snakke med ham et øyeblikk. Han blir omtalt i Bibelen her. Men, ser dere, han manglet inspirasjon til å si ham hva alt dette betydde. Gud lot det skje, fortalte ham det ikke.

⁹¹ Så en dag, vi finner ut at i det, det var tidspunktet da . . . Alle, så lenge du kan hjelpe dem, “Helt i orden.” Men når de blir uenige med deg, det er da problemene kommer inn. Men han alene visste at han hadde rett; hans tros-puls, ved å høre Guds Ord tale til ham, så visste han at Det var Sannheten. Ja, sir! Han kjente Guds Røst. Ingen kunne lure ham der, for han kjente Den. Den . . . Men hver gang du . . . noe blir åpenbart for deg, kanskje i motsetning til hva folket mener . . . Nå, jeg snakker i forhold til profeter. Når det er Gud som åpenbarer

noe, hvilket, hvis det i det hele tatt er en hemmelighet som kommer fra Gud som skal gjøres kjent for folket, vil det aldri komme gjennom et seminar, det vil aldri komme gjennom en gruppe mennesker, det har aldri gjort det. Det vil alltid, har og vil alltid skje gjennom ett individ, en profet! Amos 3:7, ser dere, "Herren gjør ingenting før Han først åpenbarer Det gjennom Sine profeter."

⁹² Og nå, det var noe galt med Job, men han kunne ikke få inspirasjonen over seg, og det uroet ham, og det...når du kommer i en slik klemme, det er da fienden beveger seg inn i hver eneste venn, nesten, du har. Og de begynte å anklage ham. Åh, det må ha vært veldig trist for ham å vite at vennene hans anklaget ham, satan går så og forener seg med fienden. Det er da satan kommer inn: "La meg få ham, og jeg vil få ham til å forbanne Deg like opp...jeg vil få ham til å fornekte sitt Budskap. Jeg vil få ham til å forbanne Deg. Jeg vil få ham til å gå tilbake og si at 'Det var helt feil.'" Deretter prøvde han ham med alt han kunne, med alle de store mennene og vennene som han hadde før. Men Job stod stødig, for han visste at han hadde hørt Guds Røst!

⁹³ Å Gud, hjelp, i morgen kveld, at jeg kan få bringe ut *En dues vinger*. Jeg hørte Guds Røst som sa noe, og det kommer til å skje på den måten! Akkurat slik som disse andre tingene har skjedd, kommer det til å skje!

⁹⁴ Nå, Job visste at det kom til å skje. Og han visste at Gud hadde fortalt ham det, at han var "rettferdig." Men de gjorde ham til en synder, derfor ventet han på inspirasjonen. Satan kom inn i alle menneskene og han kom omkring...hans trøstere, de såkalte, og anklaget ham, men det rokket ham ikke det minste. Men da Guds Ord ble stadfestet for ham...Han hadde hørt om Gud med sitt øre, men en dag da han var som lengst nede...Og mens han satt der og alle anklaget ham, til og med hans kone sa til ham at han tok "feil," han skrapte sine byller. Og Elihu kom ned og irettesatte ham for å være egoistisk, for måten han anklaget Gud på og så videre.

⁹⁵ Og så på det tidspunktet var det inspirasjonen traff ham, det var da lynet begynte å glimte, tordenene begynte å drønne, det var da inspirasjonen traff profeten og han reiste seg opp og han sa: "Jeg vet at min Gjenløser lever! Og i de siste dager vil Han stå på denne jorden. Selv om hudormene ødelegger denne kroppen, skal jeg likevel ut fra mitt kjød skue Gud, Han som jeg selv skal se."

⁹⁶ Han så...Han hadde snakket om trærne, plantelivet, hvordan det dør og lever igjen; vann bringer det tilbake igjen, lukten av vann, eimen av vann, resultatene av vann som øses over et tre eller noe, et frø som gikk ned i jorden. Han sa: "Men en mann legger seg ned og oppgir sin ånd, kommer hans barn

til ære så vet han det ikke. Å om Du ville skjule meg i graven” (Job 14) “inntil Din vrede er gått over.” Han sa: “Men dersom en mann dør, skal han leve igjen? I alle mine tilmålte dager, vil jeg vente til min forløsning kommer. Du vil kalle meg og jeg vil svare. Du har fastsatt mine grenser som jeg ikke kan overskride,” og så videre. Han visste alle disse tingene. Han så at treet levde, men hva skjedde med en mann når han døde? Han stod ikke opp igjen. Derfor viste Gud ham denne Gjenløseren.

⁹⁷ Han ønsket å se om det var noen som kunne tale hans sak. Han hadde gått i forbønn for så mange mennesker, men er det nå noen som kan tale for ham? Kunne det være noen som la sin hånd på Job eller på en syndig mann og en Hellig Gud, og brolegge veien? Kunne han gå til Hans hus og banke på døren? Ville Han åpne døren og snakke med ham en stund?

⁹⁸ Men så, da inspirasjonen sank ned i hans hjerte, så kunne han se Gud. Lynet glimtete, tordenen drønnet. Og da det skjedde, reiste han seg opp, og han sa: “Jeg vet at min Gjenløser lever! Min Gjenløser, og i de siste dager vil Han stå på jorden.” Ser dere, han hadde begynt å se Guds reaksjon på hans tro.

⁹⁹ Nå, vi lurer på om vi kunne se Gud. Er det en måte vi kunne se Ham på? Nå, det var den eneste måten Gud hadde til å prøve Job på. Han sa: “Jeg har hørt om Deg med mitt øre, men nå ser jeg Deg. Men nå ser jeg Deg med mine øyne.” Visjonen av det usynlige hadde blitt gjort klart. Han hadde sett skyene som rullet rundt, han hadde hørt lynets glimting, eller sett det. Og sett tordenens rulling, kanskje på en klar dag, og han hadde sett at Gud var i skyen og i lynet. Han kunne se Gud med sitt naturlige øye. Ser dere, fordi det usynlige ble gjort synlig. Den synlige visjonen til andre ble da stadfestet, klart, for det naturlige øyet.

¹⁰⁰ Akkurat som tro med gjerninger, som vi talte om i går kveld. Abraham, ingen... hadde ingen Bibel å lese i heller, men han var en profet, hans visjon og hans tro. Og det virket feil for andre at han tenkte på den måten, at han trodde de skulle få en baby. Men de fikk babyen, fordi det var hans visjon om babyen han snakket om, “Jeg kommer til å få den! Jeg kommer til å få den!” Men da babyen ble født, da kunne de andre se med egne øyne det han så i en visjon. Og når du går til handling på det du tror i ditt hjerte, da forstår folket Gud, og forstår hva som skjer med deg, ved måten du handler på. Det er slik du ser Gud med øynene. Men for ham, alt han hadde gjort som var godt, alt som han hadde gjort for andre, han trengte noen som kunne tale hans sak. Da babyens fødsel kom, Isak, inspirasjonen som hadde ledet ham til dette, hadde stadfestet hans visjon til et punkt der folket kunne se at det han hadde sett i en visjon faktisk var Sannheten.

¹⁰¹ Nå, noen ganger kommer disse store pulsslagen med tro nettopp i krisetider. Det er vanligvis kriser som driver oss inn

i dette. Det var en krise som drev Job inn i det. Ja, han var på slutten av sitt liv. Barna hans var døde; kamelene hans. Og alt han eide var borte og ødelagt. Og hans eget liv, han hadde byller fra topp til tå. Det var en krise, så han presset seg selv, det var der inspirasjonen traff ham.

¹⁰² Å menn og kvinner i kveld, hvis dere kunne se dere rundt og se hvor nære vi er Herrens Komme. Du som har avvist dåpen i Den Hellige Ånd. Du har kanskje satt din lit til en slags følelse eller noe som du har gjort som satan kan etterligne, og kan ikke få den ekte Ånden i deg til å gå hele veien i Guds løfter. Hvordan kan en mann som hevder at han har Den Hellige Ånd bestride ett Ord av denne Bibelen, å være, "ikke riktig"? Du kan ikke gjøre det!

¹⁰³ Uansett hvor religiøs du er, hvor mange menigheter du tilhører, hvor mange bøker navnet ditt er på, hvis den ekte Hellige Ånd er i deg (som er dette Ordet manifestert), vil du se Budskapet og tiden, fordi det er Den Hellige Ånd som gjør det. Men det må være noe som antenner det, inspirasjon som treffer deg. Og hvis det er . . . hvis du heller vann på jorden, på jorden, på jorden, og det ikke er noen frø der nede som det kan treffe, hvordan kan det da bringe frem noe som helst? Det er ingenting der å bringe frem. Det vil si, kun Guds Utvalgte vil se Det.

¹⁰⁴ Guds Utvalgte så Det på Noahs tid, Moses' tid, Jesu tid, apostlenes tid, Luthers tid, Wesleys tid, pinsevennenes tid, fordi det var Sæden som var på jorden da inspirasjonen ble øst ut. Nå, mens inspirasjonen blir øst ut for å samle Bruden sammen, så er det kun de som er Utvalgt som vil se Det. Jesus sa: "Jeg takker Deg Far, for at Du har skjult dette for de vise og forstandige, og åpenbart Det for umyndige, slike som vil lære." Nå, inspirasjonen må treffe det.

¹⁰⁵ Nå, da inspirasjonen traff ham, så var det over. Han hadde Den da! Nå, vi finner ut at det kommer en tid for disse krisene da presset er der. Og se dere rundt i dag, se på tilstanden som vi lever i. Lever vi ikke i et moderne Sodoma og Gomorra? Har ikke verden kommet tilbake? Det var en hedningeverden som ble ødelagt da, ved ild. Sa ikke Jesus i Lukas det 17. kapitlet, det 28., 29. og det 30. verset at, "Slik som det var på Sodomas tid, slik skal det være ved Menneskesønnens komme, når Menneskesønnen blir åpenbart"? Hva er "åpenbart"? Er en hemmelighet som blir avslørt, en åpenbaring; er å åpenbare eller gjøre kjent en hemmelighet.

¹⁰⁶ Nå, disse tingene som har vært skjult gjennom alle menighetstidene blir nå åpenbart og gjort kjent. Nå, vi kunne si det og hvis Gud ikke stod bak det, er det feil. Ser dere, Gud trenger ingen til å tolke Sitt Ord, Han er Sin Egen Tolk. Han sa: "En jomfru skal bli med barn," og hun ble det. Han sa: "La det bli lys," og det ble det. Og vi lever ikke i Luthers

tidsalder, Wesleys tidsalder, eller pinsens tidsalder. Pinsens tidsalder var bare en restaurasjon av gavene som kom tilbake til menigheten, men vi lever i kveldstiden, vi lever i en tid der Bruden blir kalt ut.

¹⁰⁷ Og akkurat som det var vanskelig for katolikkene å se Luther, og Lutheranerne å se Wesley, og pinse- . . . Wesleys å se pinsens tidsalder, slik er det vanskelig for pinsevennene å se *denne* tidsalderen. Det har alltid vært på den måten, fordi Det blir utøst over en Utvalgt Sæd, og bare det. Det er det Bibelen lærer. De kan ikke se Det, Jesus ba til og med for dem, sa: “De var blinde, de visste det ikke.” Åpenbaringen forteller oss, i denne Laodikea menighetstid, da Han ble satt på utsiden av menigheten, at de er “nakne! fattige! ynkelige! blinde! og vet det ikke.” Tilbake igjen, de kan ikke se Det, kan ikke forstå Det. De er så vevd inn i tradisjoner!

¹⁰⁸ Men husk det lovede Guds Ord fra Jesu Kristi munn, selve den Gud som talte skapningen til eksistens, Han var Den som før verdens grunnleggelse talte Ordene: “Og la det bli,” og det ble. For Han sa: “Han var i verden, og verden ble skapt av Ham, og verden kjente Ham ikke. Men så mange som kjente Ham, til dem gav Han kraft til å bli Guds sønner.” Selve Skaperen, og selve Skaperen Selv, da Han reiste opp Lasarus fra de døde, sa Han: “Undre dere ikke over dette, for den time kommer da alle de som er i graven skal høre Menneskesønnens Røst, og skal komme ut.” Selve den Gud som sa “La det bli Lys,” sa “Menneskesønnens Røst skal vekke de som er i graven.” Det må skje i sin tid. Han talte: “La det bli hann og hunn,” og så videre, og alt dette, år og hundrevis av år før det skjedde.

¹⁰⁹ Inspirasjonen traff profeten Jesaja, han sa: “Et barn er oss født, en sønn er oss gitt. Hans Navn skal være Rådgiver, Fredsfyrste, Mektige Gud, evige Far.” Mange år gikk, måneder, år, dager, uker, år rullet forbi, hundrevis av år rullet forbi. Åtte hundre år senere ble Immanuel født av en jomfru! Hvorfor? Fordi det ble talt av leppene til Guds salvede profet, en sæd gikk ut. Skjønner? “Og i den store stund,” sa, “vil dere søke . . . be Meg om en visjon eller et tegn.”

¹¹⁰ Han sa: “Jeg vil gi dem et tegn, et evig tegn, ‘En jomfru skal bli med barn,’ et evig tegn.”

¹¹¹ Nå, vi finner ut at i de stundene med virkelig påkjenning, det er vanligvis da Guds Ånd griper inn. Han lot hebreerbarna gå rett inn i ildovnen, før Han i det hele tatt løftet en finger. Men da Han grep inn, så griper Han inn.

¹¹² Nå, vi legger merke til her at i Lukas, det—det 17. kapitlet og det 30. verset, da Han sa: “I de siste dager, når Menneskesønnen ville åpenbare Seg slik Han gjorde rett før Sodoma og Gomorra, ville de samme tilstandene være her.” Han fortalte om Moses, om . . . og unnskyld meg, ikke om

Moses, men om Noah. Hvordan folket “spiste, drakk og så videre, tok til ekte og ble gitt til ekte.” Så kom Han, Han sa: “Nå, slik som det var i Lots dager, slik skal det være på den tiden da Menneskesønnen blir åpenbart.” Nå, følg med, Menneskesønnen ble åpenbart for Abrahams gruppe, som en Mann, en Profet i form av menneskelig kjød, en vanlig Mann med støv på klærne Sine og Abraham kalte Ham “Elohim.”

¹¹³ Nå, Jesus lover her, at i de siste dager vil Menneskesønnen bli åpenbart igjen for den samme slags gruppen, Abrahams kongelige Ætt, rett før ilden faller. Husk, menigheten mottok ikke flere vitner, Abraham og dem gjorde ikke det, løftessønnen som de ventet på ble født rett etter det. Og menigheten venter på Løftessønnen, Han vil komme i tiden rett etter denne tjenesten, Han vil bli åpenbart fra himmelen. Nå, vi ser det helt tydelig, det må skje. Nå, det eneste som må være der, er noe som pulserer, som kommer inn i en mann, Gud stadfester og forteller ham og viser ham at det er det som vil skje; og at du kommer til . . .

¹¹⁴ Slik som Moses gjorde, han hadde ikke lyst til å utfri disse barna, men Gud talte til ham i en brennende busk. Han ønsket ikke å gå, men han var nødt til å gå. Moses hadde hørt at Han var den mektige Jehova. Med da kunne han se Ham, Han var i form av en Ildstøtte. “Jeg har hørt om Deg, men nå ser jeg Deg.” Hva ble Han sett i? Hans stadfestede Ord.

¹¹⁵ Gud sa til Abraham at “hans folk ville oppholde seg i et fremmed land i fire hundre år, men Han ville føre dem ut med en mektig hånd.”

¹¹⁶ Og, legg merke til, denne brennende busken stadfestet det profeten Abraham hadde sagt ville finne sted. Moses sa: “Jeg har hørt om det, men nå ser jeg det!”

¹¹⁷ Nå, *vi* har hørt at i de siste dager vil Menneskesønnen komme iblant Sitt folk og åpenbare Seg for folket på samme måte som Han gjorde ved . . . rett før ødeleggelsen av Sodoma. Menneskesønnen, hva gjorde Han? Han kjente til hemmelighetene som var i Sarahs hjerte. Ga også løftet til Abraham. Abraham hadde hørt Guds Røst, han kan ha sett Ham på mange ulike måter (jeg vet ikke hvordan Han snakket med ham, gjennom drømmer eller gjennom profetier), men denne gangen så han Ham. “Jeg har hørt om Deg, nå ser jeg Deg.”

¹¹⁸ Og menigheten har hørt om Gud, de har lest om Ham og hva Han gjorde og løftene Han ga, men nå ser vi Ham med våre øyne (akkurat slik Job gjorde), “Jeg har hørt om Deg, men nå ser jeg Deg.” Du store! Hvilken forskjell.

¹¹⁹ Moses, i den krisen, han ropte ut. Og vi finner ut i 2. Mosebok det 14. kapitlet, det 13. og til det 16. verset, Moses var under stort press der med Israels barn, inspirasjonen traff ham

og han sa det som var meningen at han skulle si, uten å vite at han sa det. Ser dere, “Stå stille og se Guds frelse.” Gud hadde aldri talt til ham ennå. Ser dere, inspirasjonen traff ham.

¹²⁰ De sa: “Hvorfor førte du oss ut hit? Vi burde ha dødd i Egypt. Var det fordi det ikke var noen graver der nede? Fører oss ut hit, og lar oss dø; vi kunne ha levd i fred som slaver inntil vi døde, men du førte oss ut hit.”

¹²¹ Moses, en profet, han visste at han hadde tilgang til Gud, var inspirert, og han sa: “Stå stille og dere vil se Guds frelse; for egypterne dere ser på i dag, vil dere aldri se igjen.” Hvordan visste han at det kom til å skje? Hvordan visste han det? Han visste ikke hva han talte.

¹²² Men umiddelbart etter at han hadde talt det, fortalte Gud ham hvordan han skulle gjøre det. Sa: “Moses, ikke rop til Meg, ta staven din i hånden og strekk den ut over havet, og si at Israels Barn skal ‘Gå!’” Amen!

¹²³ Inspirasjonen! Det er slik den treffer deg hvis du er syk. Det er slik den treffer deg hvis du er plaget. Noe blir åpenbart for deg, og du ser at det er blitt åpenbart, du utbryter: “Jeg er helbredet!”

¹²⁴ Deretter forteller Gud deg hva du skal gjøre: “Reis deg og begynn å gå.” Amen! Da er det hele over, når du kan gjøre det på den måten. Det er slik Gud gjør det, da ser du Gud manifestert gjennom deg selv.

¹²⁵ Det var Gud som sa at han skulle gjøre det. Nå, da, alle som var til stede, hele Israel som var til stede så inspirasjonen som traff Moses. De så Gud, med sine egne øyne, blåse vannet tilbake fra den ene siden til den andre. Og Ildstøtten ledet dem tvers over havet. Han hadde hørt om Gud, da fikk de se Gud.

¹²⁶ Josva var i en krisestund da hærene var drevet bort, og solen var på vei ned. Josva var en profet, og han visste at hvis disse hærene fikk sjansen til å forene seg igjen og komme imot ham, så ville han miste flere menn, så i den krisestunden da noe måtte bli gjort . . . Det var bare én ting, hvis han kunne holde dem på flukt, ville han seire over dem, alle sammen. Men det var ikke nok lys til å gjøre det, derfor reiste Josva seg og løftet hendene sine, han sa: “Sol, stå stille! Og måne, heng over Ajalon inntil jeg er ferdig med dette slaget.” Og solen stod stille. De hørte Josva tale, og deretter så de Gud, med sine egne øyne i aksjon. Ja visst!

¹²⁷ Ser dere, selvfølgelig, det var et paradoks å se noe som virker umulig, men likevel er det sant. Men, “Solen stod stille,” sier Bibelen. Jeg vet ikke hva dere tror, som tror verden gikk sin gang, nå; men i alle fall, “stod solen stille.” Kanskje Josva aldri hadde prøvd å tenke ut hvordan han skulle gjøre det, hvordan Gud skulle gjøre det, det eneste han sa var: “Sol, stå stille!” Han sa det, kanskje uten å vite hva han sa, fordi det var Gud som hadde gitt det til ham, og Han arbeidet.

128 Den samme tingen i Markus 11:23, "Hvis du sier til dette fjell 'flytt deg,' og ikke tviler i ditt hjerte, men tror at det du har sagt vil skje, så kan du få det du har sagt." Men du kan ikke stå der å fomle i tankene dine og si det, du må bli inspirert for å si det. Amen!

129 Unnskyld uttrykket; men den dagen, da jeg satt der i skogen (og Gud er min Dommer, og jeg kunne falle død om på denne talerstolen), da det Skriftstedet som hadde forvirret meg hele mitt liv. . . da jeg satt der den morgenen i skogen, og jeg tenkte på det, og den Røsten talte til meg, Han sa: "Det Skriftstedet er som alle Skriftsteder, Det er sant."

130 Og jeg tenkte, "Vel, hvordan kunne det være det?"

131 Og Han sa: "Du er. . ." Jeg sa. . . Han sa: "Tal og det vil bli slik. Ikke tvil på Det."

132 Og jeg snakket med Noen, der jeg satt langt ute i skogen. Ingen ekorn, hadde vært der i tre dager og det var ingen ekorn der. Og jeg satt i en lund med platanlønn. Ekorn kommer aldri. . . alle som jakter på ekorn vet at de ikke finnes i platanlønn. Og jeg hadde sittet der; og vinden blåste skikkelig sterkt, rundt klokken ti på morgenen, og jeg tenkte igjen.

133 Og Den sa: "Du er på jakt, og du trenger ekorn akkurat som Abraham trengte en bukk."

134 Jeg tenkte, "Den har alltid fortalt meg Sannheten, men dette høres rart ut." Og jeg kom meg opp fra der jeg satt og kikket meg rundt, "Hvor er den Personen som snakket til meg?" Ingenting; vinden blåste fortsatt sterkt. Og jeg tenkte, "Kan jeg ha falt i søvn og drømt det? Nei, jeg sov ikke. Jeg satt opp mot treet der og fulgte med, hadde tenkt å få tak i broder Wood og broder Sothmann bak der, om bare en liten stund, rundt klokken ti på morgenen. Bønder arbeidet overalt der ute og samlet inn maisen sin."

135 Og jeg hørte Den igjen, si: "Du er på jakt og du trenger vilt. Hvor mange trenger du?"

136 Og jeg tenkte, "Nå, jeg ønsker ikke å overdrive dette, jeg vil kun be om tre, tre ekorn. Jeg vil ha tre unge røde ekorn. Jeg vil ha dem."

137 Han sa: "Så tal om det."

138 Og jeg sa: "Jeg kommer til å få tre unge røde ekorn."

139 Han sa: "Hvilken retning vil de komme?"

140 "Vel," tenkte jeg, "jeg har gått så langt som dette, det er Noe som snakker til meg her." Akkurat på samme måte som dere hører meg snakke. Og Gud i Himmelen, med denne Bibelen over mitt hjerte vet at det er sant. Og Han. . . Og jeg sa: "Vel. . ." Jeg plukket ut et latterlig sted, en gammel, tørr gren som hang der ute (omtrent femti yard, der riflen min var skutt inn).

141 Jeg sa: “Det første vil være akkurat der,” og der var det.

142 Jeg gned meg i øynene og kikket tilbake (jeg snudde hodet), og jeg tenkte, “jeg ønsker ikke å skyte en visjon.” Så kikket jeg tilbake igjen, og der satt ekornet. Jeg la en patron opp i geværet mitt, siktet inn, og jeg kunne se det svarte øyet hans, ungt rødt ekorn. Jeg tenkte, “Jeg—jeg... kanskje jeg sover, jeg—jeg vil våkne om en liten stund. Ser du, jeg drømmer om dette.” Vel, jeg senket det ned, skjøt ekornet og det falt ned fra grenen. Jeg tenkte, “Vel, jeg vet ikke.” Jeg tenkte, “Vel, skal jeg gå bort og se etter det?” Og—og jeg gikk bort der og der lå det. Jeg plukket det opp og blodet strømmet ut av det. En visjon blir ikke, vet dere. Så plukket jeg det opp og det var et ekorn. Jeg ble helt nummen, over det hele.

143 Og jeg kikket meg rundt, jeg sa: “Gud, det var Deg!” Jeg sa: “Takk for dette. Nå vil jeg gå ut og...”

144 Han sa: “Men du *sa!* Tviler du på det du sa? Du sa du ville få ‘tre.’ Nå, hvor vil det neste komme fra?”

145 Jeg tenkte, “Vel, hvis jeg drømmer, vil jeg fortsette videre.”

146 Så jeg—jeg sa...Jeg valgte ut en gammel stamme der borte, til et tre som var helt innhyllet i denne giftsumaken. Du får aldri tak i et ekorn i den. Derfor sa jeg: “Det neste vil komme rett ut av den giftsumaken,” og der satt det unge røde ekornet og kikket rett på meg. Jeg satte geværet mitt ned og gned meg i øynene. Snudde meg rundt igjen, jeg tenkte... Der satt han, vendte hodet sitt til siden. Jeg skjøt ekornet, og deretter begynte jeg å gå hjemover.

147 Men sa: “Du sa ‘tre’! Tviler du på det du sa?”

148 Jeg sa: “Nei Herre, jeg tviler ikke på det jeg sa, for Du stadfester det.”

Dette er et Skriftsted som har forvirret meg: “Ikke hvis *Jeg* sier, men hvis *du* sier.” Ikke hvis *Jesus* sa det, men hvis *du* sa det selv.

149 Og jeg tenkte, “På en eller annen måte har jeg kommet inn i den kanalen og jeg vet at Han er her fordi jeg er nesten helt ute av meg.” Jeg tenkte, “Jeg vil gjøre denne latterlig, det er sikkert.”

Jeg sa: “Det vil komme et rødt ekorn ned fra *det* fjellet, komme rett ned *denne* veien og rett ved siden av meg og gå ut og sette seg på *den* grenen og kikke ned der på *den* bonden.” Her kom han nedover fjellet, gikk rett ut og satte seg og kikket på bonden. Og jeg skjøt ham.

150 Satan sa til meg: “Vet du hva? Skogene er helt fulle av dem nå.” Og jeg satt der til klokken tolv og ikke én ting til skjedde. Det viser bare at når Gud... Han er selve Himmelen og jordens Skaper!

¹⁵¹ Det er en familie som hører på i Jeffersonville nå, som heter Wright. Broder Wood og jeg dro ned for å treffe dem. De lager nattverdsvinen for menigheten. Lille Edith satt der i rommet; en liten forkrøplet jente, hun hadde vært syk hele sitt liv, og derfor hadde vi alltid ventet på at Gud skulle helbrede henne. Hennes søster, en enke, hennes ektemann hadde blitt drept; hennes navn var Hattie, veldig ydmyk liten kvinne. Og mens broder Banks og jeg dro ut for få tak i en kanin til henne, hadde de bakt en stor kirsebærpai; og fikk meg til å sette meg ned og spise.

¹⁵² Vi satt alle sammen rundt bordet, vi snakket om dette, det hadde nettopp skjedd et par dager før. Og mens vi satt rundt bordet og snakket om dette, sa jeg med ett: "Hva kunne ha skjedd?" Jeg sa: "Broder Wright, du er en gammel mann, har jaktet på ekorn hele ditt liv. Broder Shelby, du er en ekspert på ekornjakt. Broder Wood, det samme er du. Jeg har jaktet på dem siden jeg var gutt. Har dere noen gang sett et ekorn i en platanlønn og et skogsområde med johannesbrødtre?"

¹⁵³ "Nei, sir."

¹⁵⁴ Jeg sa: "De var ganske enkelt ikke der." Jeg sa: "Det eneste jeg vet, Det er nøyaktig den samme Gud. Da Abraham trengte en bukk, var Han *Jehova-jireh*, Han kunne 'tilveiebringe for Seg Selv.'" Jeg sa: "Jeg tror det er den samme tingen."

¹⁵⁵ Og lille Hattie satt bak der, sa: "Broder Branham, det er ikke noe annet enn Sannheten!"

¹⁵⁶ Hun sa den rette tingen! Da hun sa det, kom Den Hellige Ånd ned i den kanalen igjen, alle sammen følte Den. Jeg reiste meg opp, jeg sa: "Søster Hattie: SÅ SIER HERREN, du sa de rette ordene slik den syro-fønikiske kvinnen gjorde. Den Hellige Ånd talte til meg nå og sa til meg at jeg skulle gi deg ditt hjertes begjær." Jeg sa: "Nå, hvis jeg er Guds tjener, hvis det stemmer, vil det skje. Hvis jeg ikke er Guds tjener, så er jeg en løgner og det vil ikke skje, jeg er en bedrager." Jeg sa: "Nå, prøv og se om det er Guds Ånd eller ikke."

¹⁵⁷ Hun sa: "Broder Branham," (alle gråt), sa: "hva skal jeg be om?"

¹⁵⁸ Jeg sa: "Du har en forkrøplet søster som sitter der."

¹⁵⁹ Jeg hadde tjue dollar i lommen, å gi til henne, som hun hadde gitt i en kollekt. Kvinnen tjener ikke mer enn to hunder dollar per år, på den lille, gamle, stakkarlige gården, hun og to gutter. Guttene hennes hadde blitt noen ordentlige 'Rickyer', skoletiden vet dere, og var bare frekke og uhøflige mot moren; og femten, seksten år gamle. Og, åh, de stod der borte og lo av det jeg sa.

¹⁶⁰ Og jeg sa: "Du har en far og en mor som sitter her som er gamle. Du har ingen penger. Be om pengene og se om det kommer i fanget ditt. Be for søsteren din, og se om hun ikke reiser seg opp og går." Jeg visste det da, som Job, det er bare

noe du vet når du treffer det. Sa: “Jeg vet! Her står jeg foran rundt ti mennesker,” sa jeg, “hvis dette ikke skjer, så er jeg en falsk profet.”

161 Sa: “Hva skal jeg be om?”

162 Jeg sa: “Det er opp til deg å ta en avgjørelse. Jeg kan ikke ta din avgjørelse.”

163 Hun kikket seg rundt, den lille kvinnen. Og med ett sa hun: “Broder Branham, det største ønsket i mitt hjerte er frelse for de to guttene mine.”

164 Jeg sa: “Jeg gir deg guttene dine, i Jesu Kristi Navn.” Og de fnisende, leende guttene som gjorde narr falt over fanget på sin mor og ga sine liv til Gud og ble fylt med Den Hellige Ånd der og da.

165 Hvorfor? Det er Sannheten! Gud har autoriteten til å drepe meg, foran disse menneskene utover nasjonen. Mange av dere her og i Jeffersonville, jeg kan høre tabernaklet stemme i nå: “Amen!” fordi de sitter rett der og hører på det. Ser dere, fordi det er Sannheten! Hva er det? Det er når Gud, ved Sin suverene nåde; det skjer! Utenfor det, vil det ikke skje.

166 I det avgjørende øyeblikket...Tenk på mennene og folket som jeg kjenner. Gud gikk forbi alle de store personlighetene og alt, for å gå til en fattig, liten ydmyk kvinne som knapt kan skrive sitt eget navn; og Han visste hva hun ville be om. Og det var den viktigste tingen; for søsteren hennes er død nå, og moren og faren hennes må død, pengene ville ha forsvunnet, men sjelene til guttene hennes er Evig! Og det var tidspunktet da de skulle gripe Det. Og med én gang jeg hadde sagt: “Jeg gir deg guttene dine, i Jesu Kristi Navn,” så falt de over sin mors fang. Hvor mange her inne vet at det er Sannheten, vet dere det? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Skjønner? Det er riktig. Ja. Hvorfor? Inspirasjon!

167 Nå: “Jeg har hørt om Deg, at Du kunne skape ekorn; jeg har hørt om Deg, at Du kunne skape en bukk; men nå ser jeg Deg, med mine egne øyne!” Manifestasjonen, visjonen gjort synlig. Når Gud lovet noe, så vil Han gjøre det.

168 Legg merke til, når du har et behov, kanskje slik som Josva. Han hadde et behov; han tenkte aldri på omstendighetene, han talte det, og det var Gud! Tror du at solen stod stille? Det gjør jeg og. Hvordan gjorde den det? Ikke prøv å tenk det ut, men den gjorde det. Josva gjorde det, og løftet hendene sine; i det avgjørende øyeblikket hadde han tilgang til Gud, og det var det som skjedde. Det var i rett tid. Den Levende Guds Ånd hadde sett behovet for det og presset Josva til å si det. Den samme Gud så behovet til Abraham. Den samme Gud så behovet for å stadfeste dette Skriftstedet

for meg, at *det* Skriftstedet er sant også! Den samme Gud så behovet til de to forutbestemte guttene, og det var i det øyeblikket Han beviste det og stadfestet Sitt Ord.

¹⁶⁹ Markus 14, vi ser en kvinne som trodde på Ham, hun hadde hatt behov og så at Han hadde behov for å få vasket føttene Sine, hun trengte bare å bli inspirert for å gå til handling. Nå, lytt nøye mens...før vi avslutter. Hun måtte bare bli inspirert for å gå til handling, fordi hun hadde allerede hørt om Ham. Hun hadde hørt at "Han tilga en kvinne hennes synder, en skjøge. Og sa: 'Hvem av dere er uten synd? Kast den første stenen.'" Hun hadde hørt om Ham, men nå så hun Ham. Hun ble inspirert til å tjene Ham. Det er det eneste du trenger å bli.

¹⁷⁰ La Den Hellige Ånd fortelle deg at "Du er en synder!" La Den Hellige Ånd fortelle deg at "Du tar feil!" La Den Hellige Ånd bevise for deg ved Skriftene at "Du tar feil ifølge Skriften!" Og hva...for Den vil bare bevege Seg gjennom en rett kanal bestående av hvert eneste Guds Skriftsted, Den går ikke utenom for noe. Hvis du gjør det, vil Den aldri kunne gagne deg. Fordi Den Hellige Ånd kan inspirere Det for deg, men hvis sjelen ikke har det rett med Gud, slik som vi har vært igjennom denne uken, gagner det ikke likevel. Husk, falske salvede vil oppstå i de siste dager; ikke falske Jesuser, falske kristuser (salvede), og vil forføre selv de Utvalgte dersom det var mulig.

¹⁷¹ Legg merke til, hun hadde en tjeneste å gjøre for Ham. Hun hadde hørt om Ham, nå så hun Ham med egne øyne. Hun hadde en tjeneste å gjøre, og hun hadde ingenting å gjøre det med. Men hun skyndte seg frem likevel, for å gjøre tjenesten, Gud tilveiebrakte vannet og håndklærne til å vaske føttene Hans. Hun hadde hørt om en Levende Gud, i hele sitt liv, men nå så hun Ham med egne øyne. Hun visste at det var Ham, og inspirasjonen traff henne og sa: "*Denne* er Budbæreren!" Han trengte en tjeneste (hun hadde ingenting å tjene Ham med), føttene Hans var skitne. Men hun skyndte seg frem likevel, for å gjøre Ham en tjeneste, fordi hun var inspirert til å gjøre det.

¹⁷² Å det frafalne menighetsmedlem, denominelle mann eller kvinne, kan du ikke se behovet Jesus har i kveld? Hvis bare inspirasjonen kan treffe deg, så er dette stunden til å gjøre det. Men hun så Ham med egne øyne. De andre der spottet Ham til og med. De trodde ikke på Hans Budskap. Oppriktig talt så hadde verten, vertspastoren, gamle Simon fått Ham ned dit for å gjøre narr av Ham. De trodde ikke at Han var en profet.

¹⁷³ Så da når det virket som djevelen hadde lagt alt til rette for at han kunne si dette, sa han ved seg selv: "Hvis denne mannen var en profet, ville han vite hva slags kvinne som var ved føttene hans. Hvis han var en profet!" Ser dere, det var ikke

åpenbart for ham Hvem Han var. Det var ikke noe inspirasjon som kunne treffe ham, fordi det var ikke noe å treffe der. Men den traff henne!

¹⁷⁴ Hennes øyne hadde sett lenger enn kritikken hans. Hun trodde Han var, ser dere, Ordet fra profetene. Hun visste at Det var alle Ordene fra profetene, som var stadfestet i Ham. Hun hadde hørt at Han var på jorden, men nå ser hun Ham. Se hva hun gjorde. Hun så Ordet som var blitt kjød, Messias, Immanuel. Da hun lot troens pulsslag få fritt spillerom (åpenbaringen om Hvem Han var, i tiden hun levde i, at Han var Guds Lam for slike syndere som hun var), gikk hun frem for å tjene Ham uten å vite hvordan hun skulle gjøre det.

¹⁷⁵ Det er slik en ekte helbredelse kommer, når det er åpenbart for deg at “Han ble såret for dine overtredelser, knust for din misgjerning, og ved Hans sår ble *du* helbredet.” Når det blir inspirert for deg og du ser hans Nærvær her, ifølge Markus 11 eller Lukas 17:30, at Han vil åpenbare Seg Selv i de siste dager (iblant Sitt folk, i menneskelig kjød) slik Han gjorde før Sodoma. Når du ser det, og noe treffer deg!

¹⁷⁶ Legen sier kanskje: “Kreften er der fortsatt.”

¹⁷⁷ Pasienten sier kanskje: “Jeg—jeg—jeg—jeg—jeg—jeg vet ikke hvordan jeg kommer til å gå, men jeg kommer til å gå uansett.” Vi vet ikke hvordan det kommer til å skje.

¹⁷⁸ Hun gikk frem for å tjene Ham, fordi inspirasjonen traff Ham. . . traff henne, om at det var stunden, det var Budbæreren, det var Messias Som skulle helbrede, og hun trodde Det. Og Han trengte at en tjeneste skulle bli gjort for Ham, og hun gikk frem uten noe som viste at hun kunne gjøre det. Hun bare gikk på inspirasjonen sin. Følg med! Gud brøt opp kildene i tårekjertlene i øynene hennes. De samme øynene som hadde hørt. . . ørene som hadde hørt Ham; øynene som hadde sett Det, brøt ut i glede. Så det andre, Gude-gitte lange håret, med tårene strømmende nedover. Gud tilveiebrakte hennes håndklær (med håret hennes), og med tårene hennes. Hun dekte Hans behov, den Levende Guds behov. Hun hadde hørt om Det, men nå så hun Ham, hun kunne gjøre Ham en tjeneste.

¹⁷⁹ Å synder! Hvorfor gjør du ikke likedan idet du ser behovene nå? At Han trenger deg, din tjeneste! Nå ser du den Ene, som du engang hørte om i Bibelen. Vi så Ham komme inn her i går kveld og hva Han gjorde. Vi ser Ham, møte etter møte, og noen ganger sitter vi like så kalde og likegyldige, sier: “Ja, jeg vet at Skriften sier det. Åh, jeg—jeg har sett det bli gjort, ser dere.” Vi har ingen entusiasme, det ser ikke ut til å treffe oss riktig. Det ser ikke ut til å være noe, som om du helte. . .

¹⁸⁰ Tok en fyrstikk og tente den, hvis fyrstikken ikke har svoelet på toppen av fyrstikken, kan den ikke antennes. Og du kan skrape og skrape og skrape, men hvis et eller

annet kjemikalie har ødelagt svovelet oppå der, vil den ikke antennes, det vil ikke bli noe lys. Men hvis kjemikaliet, svovelet treffer mot metallet vil . . . hvis det fortsatt er oppå der når den treffer, vil den antennes.

¹⁸¹ Og når den sanne, ekte stadfestelsen av Skriften i dette siste dagers Budskap og du ser Jesu Kristi Nærvær, som du hadde hørt om det Han hadde gjort i Sitt liv, og hører Skriften sier at “Han er den samme i går, i dag og for evig”; og rett før Sodoma-tilstanden blir sendt flammer over med av Guds vrede, ser Jesus vende tilbake iblant Sitt folk, i form av menneskelig kjød og gjøre det samme som Han gjorde. Du store! Det burde tenne våre sjeler til Herligheten! Det burde gjøre noe med oss. Hvorfor? Det kommer ned til dette.

¹⁸² Du fikk vite hva Han gjorde i Bibelen, hvordan kvinnen berørte Hans kledning. Han snudde Seg rundt og fortalte henne hva problemet hennes var, og troen hennes gjorde henne frisk. Nå, Han lovet at Han ville gjøre den samme tingen igjen, rett før verden ville bli brent, og verden ville være i en Sodoma-tilstand. Det nye testamente, Profeten, Gude-Profeten, profetenes Profet, Gud over alle profeter, Guddommens fylde legemlig, Gud over . . . manifestert i kjød, Skaperen, fra 1. Mosebok. Halleluja! Det er Hans Ord! Han sa det ville skje! Og vi ser Sodoma-tilstander, vi ser at verden er i den tilstanden, nå ser vi Ham komme ned og gjøre nøyaktig det Han sa Han ville gjøre. Nå, vi har hørt om Ham, nå ser vi Ham! “Jeg har hørt om Deg med mine ører, nå ser jeg Deg med mine øyne.” Amen! “Jeg ser Ham med mine egne øyne.” Hvilken time det skulle være! Hvilken tid det skulle være! Stadfestelsen av Hans Ord! Alltid når Ordet blir stadfestet, er det Gud som taler i Sitt Ord, og gjør Seg Selv synlig slik at du kan se.

¹⁸³ Nå, her er en liten prostituert fra gaten, hun faller ned ved alteret, foran Jesus, og hun vasket føttene Hans med—med tårene, og—og tørket dem med håret sitt. Gud æret det, Han sa: “Hvor enn dette Evangeliet blir forkynt, så la dette bli fortalt til minne om henne.” Hvorfor? Se hvor skitten hun var, men noe ble tent. Hun så Løftesordet, fra Edens hage, dette, “kvinnens Ætt skal knuse slangens hode.” Hun så Messias som hadde blitt født av en jomfru.

¹⁸⁴ Hun hørte at Han skulle bli født av en jomfru, men de hørte at den Mannen var på jorden. Hun hadde hørt at det var en ung Rabbi, Profet, Som helbredet de syke. Hun trodde på det! Og her kom hun nedover gaten, gikk rundt, kikket rundt. Og hun kikket bort der og så det store selskapet som var i gang. Hun listet seg bort til gjerdet, og kikket gjennom, og der var Han. Der var Han! Noe sa: “Det er Ham!” Ser dere, det var alt hun trengte for å bli inspirert. Ser dere hva som skjedde? Hun så Guds Ord som var blitt kjød. Hun hadde hørt med sitt øre, nå så hun med sine øyne.

¹⁸⁵ Nå, alle vet at vi har et løfte for menighetens tilstand, i de siste dager. Menigheten, i sin nåværende tilstand, kan aldri oppfylle Guds bud, det store oppdraget, kunne aldri kalle Bruden ut. Hvem skulle gjøre det? Pinsevennene? Det tror jeg ikke. Heller ikke resten av dem. Det er agnen som er på hveten. Som kom ut, så nøyaktig likt ut som hveten, men det var ingen hvete der. Den åpner seg opp, men hveten kommer ut av den. De organiserer seg, de tar livet av seg selv. Det er der de dør. De er stilker. Men hveten har kommet opp gjennom der, og nå begynner det å ta form i Brude-formen. Hvetekornet som falt ned i jorden gjennom de mørke tidsalderne, det måtte dø.

¹⁸⁶ Kritikerer sier: "Hvorfor ville en barmhjertig Gud, som kunne åpne opp Rødehavet, stå og la de stakkars kristne bli fortært av løver, og brent, og alt mulig? Satt der oppe, akkurat som Han lo av det!" Den stakkars uvitende personen! Han skjønnte ikke at, "Uten at hvetekornet faller ned i jorden"? Det måtte dø gjennom de mørke tidsalderne, slik som et hvilket som helst annet hvetekorn må gå ned i jorden og bli begravet, for å bringe frem Luthers to blader i den første reformasjonen, stilken. Det måtte komme frem i Wesleyanerne, der borte, for å bringe frem pollenet, kvastene, den store misjonstidsalderen. Måtte komme frem i pinsevennene, for restaurasjonen av gavene, for nesten å forføre selv de Utvalgte. Ser ut som et hvetekorn; åpner du det opp, er det ingen hvete der i det hele tatt, det er bare agn. Men der tilbake, da, begynte de å danne enhets-organisasjonen, treenighets-organisasjonen, tohets-organisasjonen, og Guds kirke organisasjon, og alt organiserte seg, og døde bare helt! Og hva skjer nå? Men det er et vern for hveten, den har vokst gjennom det hele tiden.

¹⁸⁷ Nå har den begynt å trekke seg unna, hveten begynner å komme til syne. Dette er ikke en pinse-tidsalder. Dette er de siste-dagers tidsalder. Dette er Brude-tidsalderen. Dette er Kveldslyset. Dette er da Malakias 4 må bli oppfylt, for å følge Guds mønster. Dette er Lukas 17:30, som skal oppfylles. Dette er den andre. . . Og Jeremia, og resten av dem, og Joel har talt om denne tiden, *dette* er den tiden. "Jeg har hørt, Herre, og Det skulle komme, men nå ser jeg Det med mine øyne."

¹⁸⁸ Selv om mange. . . hvor mange falske etterlignere reiser seg, Jannes og Jambres og dem med alle sine triks til å gjøre alt som Moses gjorde, det rokket ikke han eller Aron i det hele tatt. De visste hvor. . . slik som Job, de visste Hvem inspirasjonen deres kom fra. De visste at Det var SÅ SIER HERREN! Og den samme Bibelen som talte om dem, sa: "Det vil komme i de siste dager, etterlignere." De religiøse denominasjonene, da noe begynte. . . Hvem begynte først? Moses eller dem? Hvis de hadde begynt først, ville Moses ha vært etterligneren.

189 Nå har vi alle mulige slags skjelnere og alt annet som prøver å villede dere bort fra det ekte som kommer fra Gud, som Gud har stadfestet å være Sannheten ved Skriften. “Vi har hørt om Det med våre ører, nå ser vi Det med våre øyne.” Amen! Tror dere Det? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Hele vårt hjerte! Inspirasjon! Og på den tiden da Menneskesønnen blir åpenbart, en Menneskesønn, Jesus Kristus manifestert iblant Sitt folk.

190 En Mann gikk ned dit foran Abraham og hans gruppe, bare en Mann med et helt vanlig utseende, støv på klærne Sine. Han hadde ryggen Sin vendt mot teltet, Han sa: “Hvor er din kone Sarah?” (ikke S-a-r-r-a, S-a-r-a-h; A-b-r-a-h-a-m, ikke A-b-r-a-m). Nevnte navnet hans, sa: “Hvor er hun?”

191 Sa: “Hun er i teltet, bak Deg.”

192 Sa: “Jeg kommer til å besøke deg i henhold til livets tid” (og hun lo for seg selv). Sa: “Hvorfor lo hun?” (Hm-hmh). Nå, Han lovet det. Det var de menneskene som ventet på en løftessønn.

193 Nå, jeg bryr meg ikke hvor mye folket i disse denominasjonene later som de “venter på Kristus,” handlingene deres beviser at de ikke gjør det. Det er riktig. Dine handlinger taler høyere enn dine ord. Alt de tenker på er å skaffe denominelle medlemmer, men det er noen mennesker, én *her* og *der* som venter på Herrens Komme. De er på utkikk etter . . . enda. Bare de vil Han åpenbare Seg for, bare de vil forstå.

194 Bare de Utvalgte forstod Hvem Han var. Bare tenk, det var omtrent kanskje tre millioner mennesker, jøder, på jorden, det var ikke én tredjedel av dem som visste at Han var der før Han hadde kommet og gått. Skjønner? Men Han åpenbarte Seg for de som ventet: Johannes Døperen, og—og apostlene som hadde blitt kalt av Johannes, og så videre, og blinde Anna i templet, presten Simon som “det var åpenbart for ham ved Den Hellige Ånd at han skulle få se Kristus.” Alle de store religiøse lederne, teologene og slikt, blinde som de kunne få blitt!

195 Regnet kan bare få frøet til å komme opp, hvis frøet allerede er der. Og slik som du var en spire først i din far, og han kjente deg ikke, så var du likevel i din far. Men gjennom et voksested i din mor, ble du manifestert i hans lignelse, og så kunne han snakke med deg. Gud, den Mektige Gud; hvis du har Evig Liv, så var spiren til Evig Liv i Gud i begynnelsen. Og du var der, du var i Hans tanker, navnet ditt og alt. Og Han, ved forutvitenhet, bestemte at du skulle se Dette. Og du som ikke er bestemt, vil aldri se Det. Men, husk, i Herren Jesu Navn, “Tiden er her!” Vil dere ikke tro Ham? Gi deres liv til Ham. Jeg må stoppe, den er over ni.

La oss bøye våre hoder.

196 “Jeg har hørt, Herre, om Deg, nå ser jeg Deg!” Herre Jesus, velsign dette folket mens de venter.

197 Nå vil jeg spørre dere et spørsmål. Jeg vil la Den Hellige Ånd (jeg stoler på at Han vil) granske ditt sinn, prøve deg, prøve din sjel, og se om du virkelig tror. Og hvis du oppdager at det er litt tvil der, vil du løfte din hånd? Si: "Herre Jesus, la meg se Deg. Jeg har hørt om Deg, men jeg har aldri egentlig sett Deg. La meg se Deg, så vil jeg tro." Ja vel. Det er fint.

198 Er det noen her som ikke kjenner Ham som sin Frelser? Løft din hånd, si: "Hvis... Jeg—jeg er en synder, men hvis jeg... hvis Du—hvis Du bare vil la meg se Deg, Herre Jesus, manifester dette Ordet som de snakker om. Jeg vet det var slik Job så Deg. Jeg vet at det var slik Abraham så Deg. Jeg vet at det var slik resten av dem så Deg, fordi det var Ditt Løftesord som ble stadfestet. Jeg har hørt om alle slags ting, og triks, og alt mulig, men jeg er klar over at det er et endetids-Budskap i landet, som ble talt om av en Engel ved elven, i 1933. Jeg har hørt om helbredelsesmøter som har gått frem, og jeg vet at når det finner sted, kan ikke jeg bli værende i det samme gamle, denominelle sporet." Det ble ikke sendt for det, ble aldri værende der. [Tomt spor på lydbåndet—Red.]...?...

199 Hva om Moses hadde kommet og sagt: "La oss bygge en ark slik Noah gjorde, seile ut av Egypt nedover elven"? Åh, nei. Skjønner? Nei! Han hadde et Budskap fra Gud, han var manifestasjonen. Den profeten som kom på scenen burde vært bevis nok for Israel der og da. De hadde ikke hatt en profet på fire hundre år, de hadde ikke hatt en profet, og her trer en profet frem på scenen. De burde ha visst at noe var i ferd med å skje.

200 Israel hadde heller ikke hatt en profet på hundrevis av år, og her kom Jesus på scenen. Og kvinnen ved brønnen sa: "Sir, jeg ser at Du er en profet. Nå, vi har ikke hatt en på fire hundre år." Fordi, Han visste hva som var i hennes hjerte. Skjønner?

201 Nå, vi ble lovet en menighetstid gjennom reformatorer, og vi har hatt dem. Men Han lovet, i Malakias 4, at Han ville følge mønsteret Sitt i de siste dager, hva som ville finne sted, "Vende barnas hjerter tilbake til Troen til de apostoliske fedrene." Nettopp for den hensikten! Og menigheten er så splittet i denominasjoner og ismer, den er så sønderrevet at den er død; den har vært en bærer. Og så lovet Han, i tiden til den syvende engels Budskap, at de Syv Segl ville bli åpenbart; og Guds hemmeligheter ville bli kunngjort (Åpenbaringen 10) når den syvende engel begynner å la sitt Budskap lyde, ikke helbredelsesmøtet, Budskapet som følger etter helbredelsesmøtet.

202 Jesus var en "flott fyr" så lenge Han kunne helbrede de syke. Men da Han sa: "Jeg og Min Far er Ett."

203 "Hmh-hm! Det var galt!"

204 Job var "flott," inntil noe skjedde med ham. Skjønner? Det er alltid på den måten.

205 Tro! Vil du ta imot Ham nå? Løft opp din hånd, si: "Jeg tror på Ham. Jeg ønsker å ta imot Ham." Gud velsigne deg. Gud velsigne deg. Det er fint.

Nå, sitt helt stille og be bare en liten stund.

206 Kjære Gud, i denne alvorstunden, det kommer til å bli en tid som denne da det virkelig vil bli et tordenbrak en dag og Guds Sønn skal stige ned fra himmelen med et rop, med Overengelens røst og Guds trompet, de døde i Kristus skal oppstå. Og hver enkelt av oss vet og er klar over i kveld, Far, at vi vil måtte svare for ethvert løfte vi gir, og ethvert ord vi sier. Selv tankene som er i vårt hjerte, vil vi måtte svare for. Jeg ber Deg, Gud, i Jesu Navn, om at Du må rense ethvert hjerte som er her inne. Rens mitt hjerte, rens hjertene til dette folket. Og må vi være forberedt Herre, og må våre åndelige øyne bli åpnet i kveld til å se den Allmektige Guds Herlighet. Vi har hørt om Ham, Å Far, Gud, vi ber om at Du må la oss se Ham. Gi det, Far. Gi disse velsignelsene, jeg ber i Jesu Kristi Navn. Amen.

207 Husk: I ditt hjerte, der du sitter, lag ditt lille alter. Si: "Herre Jesus, kom inn i mitt hjerte nå. Gi meg noe å . . . noe jeg kan holde fast ved. La meg føle den inspirasjonen som forteller meg at Du er 'til stede.'"

208 Nå, hvilken uttalelse å komme med til folk! For en—en ting å gjøre! Nå, jeg vil be Herren Gud, be . . .

209 Hvor mange av dere tar lydbåndene? Har dere hørt om: *Hva for en tid er dette, mine herrer?* Viste vi disse magasinene og slikt, ett år før det skjedde? Vitenskapen er perpleks overfor det. Der var Herren Jesus kronet og med den hvite parykken på Seg slik som dere ser i Bibelen, i Åpenbaringen 1, og Daniel, Høyeste Dommer over Himmel og jord. Rett der, når vitenskapen ikke kan forstå Det selv engang. Og i observatoriet, der ute i Universitetet i Arizona og ned gjennom Mexico, undersøker de, har gjort det i de to siste årene. Og der ble det fortalt dere, at det "kom til å skje," på forhånd.

210 Hva med jordskjelvet i Alaska? Følg med på Hollywood synke ned i havet! Følg med og se om det ikke gjør det. Han har aldri fortalt meg noe galt ennå, det vil gjøre det. Skjønner? Og bare følg med og se om vi ikke lever i historiens avslutningstid. Intet menneske vet hvilken time Han kommer. Men jeg vet én ting: Jeg tror, i min nåværende tilstand, hvis jeg er ved mine fulle fem, og hvis jeg ikke var en kristen, ville jeg uten tvil ha ønsket å være en ekte Bibelsk kristen, ikke en denominell. Ikke stol på at du har ropt. Vi hørte det denne formiddagen, beviste det ved Guds Ord; det er helt og holdent utenfor Guds vilje, førte ikke til noe annet enn død. Ikke vær i stilken, vær i Livet. Skjønner? Ha tro til Gud.

211 Tror dere at den Gud som ga dette løftet, som åpenbarte Seg i 1. Mosebok, og viste Seg for Abraham og utførte det

miraklet. . . Den samme Gud ble kjød, menneskelig kjød, født av en jomfru. Det var et teofani der, selvfølgelig, men så da Han kom i menneskelig kjød og var den samme Mannen, og utførte de samme tingene, . . . Tror dere ikke at hvis Gud kunne få en person, som Han lovet å gjøre ifølge Malakias 4, en kanal som Han kunne tale igjennom, at Han ville utføre den samme tingen Han sa Han ville gjøre der? Tror dere det? Jeg tror Han ville det også.

212 Tror du at du kunne ha troen til å berøre Hans kledning, Hans tro til å berøre kledningen? Tror du at det er noe tilstedeværende nå som taler til ditt hjerte som forteller deg at du har tro til å berøre Hans kledning? Tror du at du kunne gjøre det? Strekk deg da frem og la troen din berøre det, ikke med følelser, bare med absolutt ren, uforfalsket tro. Bare si: “Herre, jeg tror. Jeg tror med hele mitt hjerte. Jeg vil at Du skal berøre meg, for jeg—jeg har hørt at Du har gjort det, nå ønsker jeg å se det med mine egne øyne.”

213 Og jeg kan ikke berøre dere. Det trengs Gud for å berøre. Tror dere at Han vil gjøre det? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.]

214 Jeg ser rett bak til venstre for meg her. Det ser ut som det er en kanal, på en måte, som jeg har talt om, som trekker den veien. Siden jeg blir ledet den veien, kommer det nå inn underfullt. Det er en dame som sitter der med sin mann. Hun er ikke herfra. Hun er fra Texas, Dallas. Hun lider, hennes mann lider også. Hun lider av en komplikasjon, hun har hatt en operasjon. Det er riktig. Hennes mann lider av noe med ryggen, ryggplager. Herr og fru Corbet, fra Texas; Dallas, i Texas. Hvis det er riktig, så løft opp din hånd. Jeg er en fremmed for dere. Er det riktig? Jeg har ikke den minste forutsetning for å kunne vite det. Hva er det? “Jeg har hørt om Deg med mitt øre, men nå ser jeg Deg.” Ser dere hva jeg mener? Nå, spør det paret. Jeg har aldri sett dem i mitt liv. “Jeg har hørt om Deg med mitt øre, nå ser jeg Deg med mine øyne.”

215 Hvis dere kan tro, kan Gud tilveiebringe det dere har behov for.

216 Den mannen som sitter der med hånden opp mot haken, med det høye blodtrykket. Tror du at Gud vil gjøre deg frisk, sir? Gjør du? Sitter med med hånden din slik som *dette*, tror du at Gud vil helbrede deg for det høye blodtrykket? Løft opp din hånd, hvis du tror Det. Ja vel, Han gjør det. Jeg har aldri sett mannen i mitt liv, jeg vet ingenting om ham. Men du har hørt at Jesus sa her i Bibelen, at Han ville gjøre disse tingene, nå ser du det! Forstår du hva jeg mener? “Hvis du kan tro, er alle ting mulig.” Bare for dem som tror! Det kreves virkelig, ekte tro for å gjøre det. Men hvis du kan tro Det, vil Gud gi det.

217 Det er en dame som sitter rett bak der og ser på meg som har struma i halsen.

218 Damen som sitter ved siden av, sitter ved siden av henne, slik at hun vil forstå, den damen har høyt blodtrykk også. Det er riktig.

219 Damen som sitter ved siden av henne, hun har et—et problem også. Og hun er ikke herfra, hun er fra Arkansas. De går glipp av det. Fru Phillips, tro på Herren Jesus Kristus og bli helbredet! Tror du på Ham? Med hele ditt hjerte? Tar du imot Det? Riktig. Da kan du få det.

Nå, du sier: “Det er mystisk.” Nei! Nei!

220 Jesus sa: “Ditt navn er Simon, du er sønn av Jonas.” Er det riktig?

221 “Jeg har hørt om Deg med mitt øre, nå ser jeg Deg med mine øyne.” Nå, forstår dere ikke hva som skjedde? Noen bare sitter der, og ser, og tror, og har tillit, og så med ett skjer det. Skjønner?

222 Føler du deg bedre, gutten min, i kveld, enn du gjorde i går kveld? Der nede? Det er helt i orden nå, du kommer til å bli frisk (hm-hmh). Satt her i går kveld, stanget med hodet og slikt; nå, i kveld ser han ut som en gentleman. Skjønner? Han var litt forvirret over ting, men det er helt ordnet opp i nå. Skjønner? Det vil bli helt bra. Skjønner? “Og på den dag Menneskesønnen blir åpenbart, ser dere, rett før Sodoma skal bli brent.”

223 “Jeg har hørt om Deg med mitt øre, nå ser jeg Deg med mine øyne. Jeg hørte Jesus Kristus sa Han lovet det, jeg ser at det løftet lever akkurat nå.” Skjønner? “Jeg har hørt om Deg med mitt øre, nå ser jeg Ham med mine øyne.” Hvor mange tror at Det er Ham? (Å Gud!)

224 Nå, mens vi er her . . . det begynner å bli sent. I morgen kveld skal vi ha et stort helbredelsesmøte. Vi regner med at broder Moore og jeg vil stå her og be for enhver person som ønsker å komme gjennom køen. Men jeg tenkte at når jeg skulle tale om dette i kveld, ville jeg bare ha et alterkall. Men så tenkte jeg, “nei,” Det stod der, “Jeg har hørt om Deg med mitt øre, nå ønsker jeg å se deg med mine øyne.” Nå er Han her. Tror dere det?

225 Nå, la oss legge våre hender over på hverandre. Nå, husk, den samme Ene som lovet at Han ville gjøre *dette*, sa: “Disse tegn skal følge dem som tror.” Sa Han Det? Er du en troende? Si: “Amen.” Vel, da, den samme Gud som ga dette løftet som dere ser Ham utføre akkurat nå, . . . Spør hvem som helst av de personene, jeg har aldri sett dem, vet ingenting om dem. Jeg hadde ikke kjent dem igjen her og nå, ser dere, umulig for meg. Men det Skriftstedet må bli oppfylt! Vel, hvis det er oppfylt, viser det at vi er i de siste dager, vi vet at Menneskesønnen er klar for å bli . . . å komme, fordi Han åpenbarer Seg i menneskelig kjød. Er det riktig?

226 Da vet vi at det er sant, og dere sier at dere tror på Ham, og dere har lagt hendene på hverandre. Og hvis hendene deres er lagt på hverandre, er den samme Guds Sønn som er her for å oppfylle *dette* for deres øyne, den samme Sønnen er her for å si: “De skal bli friske!” Den samme Guds Sønn! “Jeg hørte at Han sa: ‘Hvis de troende legger sine hender på, skal de bli friske.’ Jeg hørte det med ørene mine, la meg nå se det med øynene mine. Han lovet å gjøre det.”

Nå, mens jeg ber, dere ber.

227 Herre Jesus, i Navnet til Himmels Herre og Gud, la Din Ånd komme ned i disse menneskenes hjerte; den ekte troen fra Gud, som vil stadfeste dette løftet for dem. Og må Himmels Gud helbrede hver og en av dem, mens de adlyder Dine bud ved å legge hendene på hverandre. La det bli slik, Herre. I Jesu Kristi Navn, gi at det vil bli slik, til Din ære.

228 Nå, tror du at du har fått det du har bedt om? Sier noe i ditt hjerte deg det? Føler du det lille snevet av inspirasjon, som sier: “Ja, det er over! Det er ferdig!”?

229 Guds bud sier at vi kunne høre det med vårt øre, nå kan vi se det med våre øyne. Job sa: “Jeg har hørt om Deg med mitt øre, men så ser jeg Deg med mine øyne.”

230 Nå, du hørte det ved Ordet, ved hørelsen av Ordet, “Troen kommer av hørelsen, hørelsen av Ordet.” Nå ser du at Det handler, med dine øyne! Nå, den samme Gud som sa det, når disse tegn skulle skje, at “de som trodde Dette skulle legge hendene sine på de syke og de skulle bli friske.” Nå, har det kommet ned i ditt hjerte at du er “helbredet”? Løft dine hender hvis det gjorde det. Amen! Det er virkelig apostolisk helbredelse. Mener du det? Tror du Det av hele ditt hjerte? Halleluja! Det er alt vi trenger.

La oss reise oss og gi Ham pris, da.

231 Takk, Herre Jesus. Velsignet være Herrens Navn.

Jeg vil prise Ham! Jeg vil prise Ham!
 Prise Lammet som ble slaktet for syndere;
 Gi Ham ære, alle sammen,
 For Hans Blod har rensset bort enhver flekk.

232 Nå, elsker dere Ham? Nå, la oss alle sammen, gi Ham ære, alle sammen. Nå, hør her, hvis det har blitt åpenbart for deg av Gud, i kanalen som du ble frelst i, den samme kanalen som fortalte deg at “du var frelst,” den samme kanalen Gud beveget Seg gjennom, slik Han gjorde gjennom Job og profetene, Han har beveget Seg gjennom deg gjennom den kanalen som en kristen, ved Sin Guddommelige åpenbaring at “du er helbredet,” da er det ingenting som vil hindre at det skjer.

Så vi gir Ham ære, alle sammen,
 For Hans Blod har rensset bort enhver...
 (Enhver tvil; rensset bort enhver tvil.)

Jeg vil prise Ham! Jeg vil prise Ham!
 Prise Lammet som ble slaktet for syndere;
 Gi Ham ære, alle sammen,
 For Hans Blod har rensert bort enhver flekk.

²³³ Åh, elsker dere Ham ikke? Åh, hvor underfullt. “Jeg har hørt om Deg Herre, med mitt øre og troen kommer av hørelsen; men nå ser jeg Deg, Gud som gjør Seg Selv kjent iblant Sitt folk slik Han gjorde for Abraham, ved Sitt løfte her om at Menneskesønnen ville åpenbare Seg Selv på den tiden da verden kom inn i en Sodoma-tilstand.”

²³⁴ Og det var tre budbærere som gikk frem, kom ned fra Himmelen.

²³⁵ Og det var en denominell gruppe nede i Sodoma, og en Billy Graham og en Oral Roberts som dro ned dit. Og husk det jeg har sagt dere, ikke noe sted i menighetshistorien har det noen gang vært en budbærer som er sendt universalt til menigheten, før nå, med sitt navn som ender som Abraham, h-a-m. G-r-a-h-a-m, seks bokstaver, til verden, menneskets nummer.

²³⁶ Men Abraham hadde syv bokstaver i navnet, Guds komplette og fullkomne nummer. Skjønner?

²³⁷ Og legg merke til hva budbærerne gjorde som dro ut dit: forkynte Ordet, kalte dem ut, sa at de måtte omvende seg.

²³⁸ Men den Ene Som ble tilbake hos Abraham, ser dere, utførte et mirakel ved å fortelle Abraham hva Sarah gjorde og tenkte i teltet bak Seg. Og Jesus, Som var den Ene som var i denne Personen, sa: “Når verden kommer inn i en Sodoma-tilstand, slik den var da, vil Menneskesønnen bli åpenbart igjen.” Og alle de andre Skriftstedene stadfester at det er slik. Det... “I begynnelsen var” [Forsamlingen sier: “Ordet,”—Red.] “og Ordet var hos” [“Gud,”] “og Ordet var” [“Gud.”] “Og Ordet ble kjød og tok bolig iblant oss.” Er det riktig? Nå ser vi det samme lovede Ordet, fra Lukas, Malakias, alle disse andre løftene fra i dag, gjort kjød, tatt bolig iblant oss, som vi hørte med våre ører; nå ser vi Ham (med våre øyne) tolker Sitt Eget Ord, vi trenger ikke noen tolkning fra mennesker. Å den levende Guds Menighet, her og på telefonene, våkn opp raskt, før det er for sent! Gud velsigne dere.

Jeg elsker Ham, jeg elsker Ham
 Fordi Han først elsket meg,
 Og kjøpte min frelse
 På Golgatas tre.

²³⁹ Tenk deg det, menighet, at du ser med dine egne øyne... Det levende Guds Ord manifestert, løftet for tiden i de siste dager, ser med dine egne øyne på det levende Ordet som blir tolket i naturlig form, Gud iblant oss! “Jeg ser Ham med mine egne øyne, den Ene... Jeg hørte at Han ville gjøre det.” Alle de gamle vismennene så frem til denne dag, nå ser vi Det manifestert med våre egne øyne. Hvor mange de gamle ropende

metodister, baptister, og de virkelige, ekte pinsevevnerne i sin tid, lengtet etter å se dette skje! Mange av dem visste at det ville skje. Men vi står i kveld og ser at det skjer! Åh! Elsker dere Ham ikke?

²⁴⁰ Nå, Jesus sa: “På dette vil alle vite at dere er Mine disipler, når dere elsker hverandre.” Så slik vi elsker Ham, la oss håndhilse på hverandre og syng *Jeg vil prise Ham! Jeg vil prise Ham!* Ja vel.

Jeg vil prise Ham! Jeg vil prise Ham!
 Å pris Lammet som ble slaktet for syndere;
 Gi Ham ære, alle... (Hvordan går det?)...
 sammen

For Hans Blod har rensert bort enhver flekk.

²⁴¹ Hva sa Beltsasars dronning foran sin konge den kvelden? “Det er en mann i ditt rike som løser opp tvil.” Og Den Hellige Ånd i kveld, er Oppløseren av tvil! Tror dere det? (Hva vil hun? Åh, det er helt i orden.) Oppløseren av tvil! Nå, Kristi Blod tar bort enhver flekk, flekk av tvil. Det er ingen større synd i verden enn vantro, “For den som ikke tror, er allerede dømt!” Er det riktig? “Den som ikke tror er dømt.” Det er bare én synd og det er vantro. Røyking er ikke en synd, banning er ikke en synd, å være utro er ikke en synd, lyving er ikke en synd; det er ikke synd, det er resultatene av vantro. Vantro! Du gjør det fordi du ikke tror. Hvis du tror Det, gjør du det ikke.

²⁴² Åh! Åh! For... Underfullt! Og Lammets Blod har rensert bort enhver tvil. Vi tror Hans Ord, ettertrykkelig. Vi tror at Ordet ble kjød. Og vi tror at Ordet *er* gjort kjød ved stadfestelsen av Hans Nærvær nå for å stadfeste Hans Ord. Tror dere Det? Gud velsigne dere.

²⁴³ Vi håper å se dere her i morgen formiddag, for en herlig stund i Herren. Bøy deres hoder nå og jeg gir møtet over til broder Lindsay.

JEG HAR HØRT MEN NÅ SER JEG NOR65-1127E

(I Have Heard But Now I See)

Dette budskapet av broder William Marrion Branham som opprinnelig ble talt på engelsk lørdag kveld, den 27. november, 1965, i Life Tabernacle, Shreveport, Louisiana, U.S.A., er tatt fra et lydbånd opptak og trykt uredigert på engelsk. Denne oversettelsen på norsk er trykket og gitt ut av Voice Of God Recordings.

NORWEGIAN

©2015 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Informasjon om opphavsrett

Alle rettigheter forbeholdes. Denne boken kan skrives ut på en privat skriver for personlig bruk eller deles ut gratis, som et verktøy for å spre Evangeliet om Jesus Kristus. Denne boken kan ikke bli solgt, reproduisert i stor skala, publisert på en nettside, lagret i et mottakersystem, oversatt til andre språk eller bli brukt for å samle inn penger uten uttrykkelig, skriftlig tillatelse fra Voice Of God Recordings®.

For mer informasjon eller vedrørende annet tilgjengelig materiale, vennligst kontakt:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org